

DE GROENE OS
OERKRACHT UIT DE NATUUR

E-book

Natuurgeneeskunde voor konijnen

Natuurgeneeskunde voor konijnen

Beste dierenvriend,

Bij De Groene Os schrijven we nu, naast onze blogs over honden, katten en paarden, ook over konijnen en alles wat daarbij komt kijken. Dat zijn we gaan doen omdat konijnen soms het ondergeschoven kindje in de huisdierenwereld zijn.

Terwijl konijnen juist ontzettend leuke, veelzijdige en volwaardige huisdieren zijn.

Dit e-book bevat de gebundelde blogs van het afgelopen jaar in logische volgorde. De blogs zijn hoofdzakelijk geschreven door Chaja Beck-de Jong van Pennywise Animal Consulting, konijnenexpert en -liefhebber in hart en nieren!

Mocht je vragen over De Groene Os-producten hebben: elke woensdag en vrijdag van 9.00 tot 10.00 houden onze natuurgeneeskundig dierenarts en therapeuten een gratis telefonisch spreekuur: 023-534 8469.

Wij benadrukken dat de informatie in dit e-book bedoeld is voor educatieve doeleinden en niet het advies van een dierenarts vervangt.

Wij wensen je alvast veel leesplezier.

Hartelijke groet,
Het team van De Groene Os

Natuurlijk kun je dit e-book doorgeven aan iedereen die hier interesse in heeft, graag zelfs, zolang je De Groene Os maar vermeldt als bron of een weblink legt naar www.degroeneos.nl.

Inhoud

1. Konijnen houden	3
1.1. Konijnen binnen: wonen en spelen	3
1.2. Buitenkonijnen in de winter	6
1.3. Naar buiten!	8
2. Konijnenvoer	12
2.1. Hooi en kruiden	12
2.2. Het konijn laat z'n tanden zien	15
2.3. Hoe herken je gezonde konijnenkeutels?	17
3. Gezond van binnen en buiten	21
3.1. Laat jij je konijn vaccineren?	21
3.2. Konijnen en de rui	25
3.3. Darmproblemen bij konijnen	28
3.4. Waar je aan moet denken bij een konijn met luchtwegproblemen	31
4. Konijnengedrag	35
4.1. Kruitlucht en gillende keukenmeiden: vuurwerkstress bij konijnen	35
4.2. Vakantie!	37

1. Konijnen houden

Net zoals bij alle andere dieren moet er aan een aantal basis voorwaarden voldaan worden om te zorgen dat je dier gelukkig is. Het kunnen uiten van soorteigen gedrag en een geschikte leefomgeving is er daar een van. Daarover gaat dit hoofdstuk!

1.1 Konijnen binnen: wonen en spelen

Nog niet zo lang geleden zaten konijnen standaard in een hokje achterin de tuin of in de schuur. Vaak in hun eentje, soms met z'n tweeën. Een paar keer per dag kwam een lid van het gezin wat eten en/of drinken brengen: wat vers gras, wat keukenafval, wat oud brood, wat hooi misschien en vaak een bak met gemengd konijnenvoer of biks. De momenten waarop ze eten kregen of waarop hun hok werd schoongemaakt waren voor veel konijnen de enige keren dat iemand zich daadwerkelijk met ze bemoeide.

Konijnen hadden op die manier nauwelijks mogelijkheden om echt in contact te komen met mensen, nauwelijks mogelijkheden om zich fysiek uit te leven of iets van hun eigen aard te laten zien. Ze zaten in hun hokje te vegeteren en werden gezien als de meest suffe beesten die je je kon voorstellen. Echt geen plezier aan te beleven!

Een volwaardig huisdier

In de afgelopen decennia is hier geleidelijk aan verandering in gekomen en zijn konijnen steeds meer in de richting gekomen van 'volwaardig huisdier'. Toegegeven, ze worden te vaak nog gezien als 'leuk voor de kinderen', met soms een pedagogisch argument er bij als 'dan kunnen kinderen leren voor een dier te zorgen' of zo, waarbij het konijn op Marktplaats wordt gezet als 'de kinderen er niet meer naar omkijken'. Maar een feit is, dat er in relatief korte tijd veel is veranderd in onze houding naar konijnen en dat ze steeds vaker dan vroeger het geval was binnen zijn komen wonen. Daardoor is er ook meer aandacht gekomen voor twee, vroeger onbespreekbare, dingen, namelijk huisvesting en speelmateriaal.

Konijnen in hokken of vrij rondlopen?

Voor konijnen is onbeperkte vrijheid, dus 24/7 vrij rond kunnen lopen, natuurlijk het meest ideaal. Maar om uiteenlopende redenen is dat voor veel mensen niet haalbaar. Dan moet dus de overstap gemaakt worden van onbeperkte vrijheid naar beperkte vrijheid. Want vrijheid moet er zijn, dat in elk geval! Het is dus echt onvoldoende om konijnen te huisvesten in een traliekooi van, laten we zeggen, 120 cm breed en 60 cm diep. Dat zijn wel de kooien, die over het algemeen worden aangeprezen als 'royaal'. Niet dus, een gemiddeld konijn kan daar twee, hooguit drie pasjes in lopen, laat staan als je daar twee konijnen in huisvest.

Prima om zo'n kooi te gebruiken als vaste plek om hun wc'tje neer te zetten en als plek om je als konijn zijnde even in terug te trekken en hooi te eten, maar er moet echt meer te beleven zijn. Dit kun je bijvoorbeeld bereiken door een traliekooi aan te sluiten op een grotere loopruimte die minimaal 4m² groot is en die dag en nacht bereikbaar is. Voor konijnen heeft deze constructie het voordeel, dat ze echt verschillende ruimtes met verschillende functies aangeboden krijgen: één speel-en-loungeruimte (waar ook best gegeten kan worden trouwens) en één ruimte voor plassen, keutelen, je even terugtrekken en eventueel hooi eten. Die grote loopruimte kan gezellig aangekleed worden met allerlei soorten speelgoed en knaagmateriaal.

Soorten huisvesting

Er wordt hier steeds gesproken over een traliekooi en dat is niet voor niets. Die dichte kooien met een plastic bovenklep zijn absoluut ongeschikt. Ze zijn te laag (waardoor konijnen kans lopen op een vergroeiing van de ruggenwervels), ze ventileren niet (waardoor de urinedampen in de kooi blijven hangen) en bovendien vervormen ze het contact met de buitenwereld. Traliekooien kennen die bezwaren niet en zijn door het plastic onderstuk wel goed schoon te maken. Je kunt er dan ook voor kiezen om de hele onderbak als wc te laten gebruiken, maar een speciale wc-bak erin heeft als voordeel dat je minder vaak een grote hoeveelheid bodembedekking hoeft weg te gooien. Zorg dat er in elk geval een mogelijkheid is om hooi te eten tijdens het keutelen: konijnen combineren die twee zaken nu eenmaal graag. Een hooibal bij de keutelplek in de kooi hangen voldoet daarvoor heel goed. Het hooi blijft schoon en de lekkere hooigeur nodigt uit om daar eens rustig te gaan zitten keutelen.

Ondergrond

Als bodembedekking kun je kiezen uit allerlei soorten natuurlijk materiaal. Hennepvezels, papierkorrels en houtkorrels kunnen allemaal goed voldoen; kijk wat bij jou past, bij je konijnen en bij je portemonnee. Echt ongeschikt zijn klontvormende kattenbakkorrels, kranten en zaagsel. De eerste omdat die korrels een klont kunnen gaan vormen in de maag van het knabbelende konijn, wat een reëel risico op overlijden betekent. Het neerleggen van oude kranten als bodembedekking betekent ongeveer drie keer per dag met een pak stinkende natte kranten naar de vuilnisbak lopen en het gebruik van zaagsel is zeer omstreden omdat zaagsel ervan verdacht wordt ziektes te veroorzaken aan de luchtwegen van je konijnen.

Uitloopruimte

Als uitloopruimte kun je zelf aan de slag gaan en iets maken wat helemaal past bij de behoeftes van jou, je konijnen en je interieur. Op internet circuleren veel enthousiaste verhalen van mensen die zelf een schitterende uitloopruimte hebben gefabriceerd. Als je zelf over minder knutselervaring en/of tijd beschikt kun je een goede uitloopruimte creëren met behulp van een z.g. puppy-ren. Deze bestaan in de regel uit koppelbare paneeltjes en zijn

daardoor naar believen te vergroten tot je voor jouw konijnen voldoende ruimte hebt geschapen.

Denk overigens niet te snel dat jouw konijnen niet los door (een gedeelte van) het huis kunnen lopen. Er worden ook workshops aangeboden om je te helpen je konijnen te leren vrij rond te lopen zonder je huis (of zichzelf!) te ruïneren en het is zeker de moeite waard om daar eens naar te zoeken.

Spelen!

Sluit bij het zoeken naar konijnenspeelgoed aan bij de natuurlijke behoeftes van een konijn: graven, verstoppertje en knagen. Voor een binnenkonijn is het wat lastiger om goede graafmogelijkheden te vinden, maar ze zijn er wel. Er bestaan kant-en-klare bakken met een wat naar binnen gebogen rand die je kunt vullen met zand en waarin je konijnen kunnen graven zonder dat je zelf steeds door het zand loopt te schuieren.

Je kunt tunnels van wilgentenen of zeegras in de ren leggen om ze doorheen te laten rennen of in weg te laten kruipen. Speelhuizen van karton of ander (natuurlijk) materiaal komen tegemoet aan hun behoefte om rustig in een hol te zitten, maar kunnen als ze stevig genoeg zijn ook dienen als uitkijkplaats. Als laatste is bijvoorbeeld ook een kinder- of poppenledikantje heel geschikt. Takken van loof- en fruitbomen zijn heerlijk knaagmateriaal.

Hooi kun je verstoppertje in dozen en in de kartonnen koker van een keukenrol. Er zijn activityballen te koop waarin je wat lekkers kunt verstoppertje wat eruit gerold komt zodra het konijn de bal laat rollen – de mogelijkheden zijn eindeloos! Gebruik je eigen fantasie, denk goed na of iets veilig is en probeer dan gewoon hoe je konijn erop reageert. Wissel af, zowel in soort speelgoed als in de plaats waar je de dingen neerzet.

Er is ook speelgoed dat speciaal ontworpen is als braintraining voor konijnen. Puzzelspelletjes bijvoorbeeld, waarbij iets lekkers pas vrijkomt wanneer je konijnen bijvoorbeeld een dekseltje hebben opgetild of aan een touwtje hebben getrokken. Hier zitten echt heel leuke dingen bij en het is zeker de moeite waard om hiernaar te zoeken. Realiseer je wel dat konijnen dit speelgoed echt aangeboden moeten krijgen en dat je, zeker in het begin, hiermee samen met je konijnen zult moeten spelen. Zomaar een puzzel in de ren zetten zal zelden tot nooit effect hebben. Het is ook geen speelgoed dat een konijn 24/7 in de ren moet hebben, maar eerder iets dat je kunt gebruiken om samen met je konijn gezellig bezig te zijn.

Laat je niet verleiden tot....

Konijnen kunnen mensen heel goed zand in de ogen strooien door een hele dag stil in hun hok te liggen. Je zou daardoor bijna gaan denken dat konijnen geen ruimte en beweging nodig hebben. Maar bedenk dat konijnen schemerdieren zijn die overdag inderdaad minder actief zijn. Ze hebben echter wel degelijk ruimte en bewegingsvrijheid nodig. Zelfs als ze daar niet altijd gebruik van maken is het feit dat ze de mogelijkheid hebben om hun pootjes te strekken en iets leuks te gaan ondernemen verschrikkelijk belangrijk voor hun welzijn. Een konijn dat de mogelijkheid heeft tot spelen, maar ook tot rustig slapen, tot contact leggen en ook tot zich terugtrekken is meestal een tevreden konijn!

1.2 Buitenkonijnen in de winter

Hoewel we de afgelopen jaren deze maanden nog niet te maken hebben gehad met echt zwaar winterweer zit de kans er zo maar in dat het de komende weken gaat stormen en hagelen of dat er serieuze kou op komt zetten. Dagen waarin de temperatuur ook overdag rond of onder het vriespunt blijft en de ijzige noordooster flink aantrekt. Alle buitendieren hebben hier wel onder te lijden en daar nemen we dan ook massaal maatregelen voor.

Onze winterzorg voor de dieren buiten

De vogels krijgen vetbollen, de eendjes en de zwanen worden getrakteerd op oud brood en indien nodig wordt er een wak in het ijs gemaakt om de vissen van zuurstof te voorzien. Of deze initiatieven écht het beste voor de dieren zijn laat ik nu even in het midden, maar duidelijk is dat wij mensen bereid zijn zorgzaam om te gaan met dieren als het buiten koud en onaangenaam is. Als we dat al willen doen voor dieren die ons 'vreemd zijn' zullen we dat zeker ook willen doen voor onze eigen huisdieren, bijvoorbeeld voor onze konijnen. De vraag is dan hoe we dat het beste kunnen doen. Wat hebben buitenkonijnen nodig in de winter, welke risico's lopen ze en hoe kunnen we dat het makkelijkste opvangen?

Je eigen buitenkonijnen

Konijnen zijn dieren die eerder last zullen hebben van een hittegolf dan van een periode met stevig vriesweer. Buitenkonijnen hebben in de herfst een dikke, warme bontvacht gekregen. Ze hebben, mits zij voldoende schuilmogelijkheden hebben, eigenlijk niet zo veel te duchten van een normale winter. Wel is het zaak om consequent te zijn in hun huisvesting, want konijnen die nu eens binnen en dan weer buiten zijn krijgen onvoldoende mogelijkheden om een dichte wintervacht te maken. Om die reden mogen zij 's winters niet naar buiten. Dat geldt ook voor zieke konijnen. Als een konijn ziek is moet het naar binnen, in de warmte. Maar een dag of vijf bij de centrale verwarming bivakkeren betekent de rest van de winter binnen zitten.... en aangezien konijnen sociale dieren zijn geldt dat dan ook voor de partner van het zieke konijn.

Een ruim en tochtvrij hok

Het feit dat konijnen goed tegen de kou kunnen betekent niet dat er 's winters geen extra maatregelen moeten worden genomen. De winter bestaat namelijk niet alleen uit sneeuw

en droge vrieskou (was het maar waar), maar veel vaker uit dagen met natte koude regen, mist, storm of gewoonweg druilerig weer. Konijnen moeten áltijd, zomer en winter, een ruime plek hebben waar ze droog en uit de wind kunnen zitten. Dat is dus een grotere plek dan de meeste standaardbuitenhokken bieden, waar de konijnen niet meer dan één of twee hupjes kunnen maken en niet of nauwelijks rechtop kunnen staan!

Die droge plek moet bovendien voorzieningen hebben waardoor het ook kan functioneren als verblijfspot, dus met knaagmateriaal, speelgoed en voldoende afleiding. Als het hok, doordat de windrichting verandert, opeens vol op de tocht komt te staan, moet het daartegen beveiligd worden. Dit kan op verschillende manieren, bijvoorbeeld door het aanbrengen van een bescherming met plexiglas of stro of door er een oud kleed voor te hangen. In al die gevallen is het natuurlijk heel belangrijk om erop te letten dat de konijnen wel voldoende ventilatie en frisse lucht hebben.

Voorkom dat het drinkwater bevriest

Waterflesjes bevriezen, maar kunnen daartegen met speciale thermohoesjes goed beveiligd worden. Wel regelmatig controleren, want het kan natuurlijk toch een keer mis gaan. Veel konijnen vinden het drinken uit een waterbakje prettiger dan uit een flesje en zolang het niet vriest kan dat prima. Doe nooit suiker in het water om bevriezing tegen te gaan! Suiker is echt slecht voor konijnendarmen en bovendien helpt deze remedie niet afdoende. Een betere optie is om elke drie uur het waterbakje te verversen.

Een op te warmen kussen: Snugglesafe

Normaalgesproken blijven konijnen lekker op temperatuur, ook als het koud is. Voor oudere dieren of bij extreme koude is een Snugglesafe een verantwoorde verwannerij. Je hoeft dit kussen maar een paar minuten op te warmen in de magnetron, waarna de Snugglesafe wel een uur of 8 lekker warm blijft. Een kersenpitkussen heeft een vergelijkbare werking, maar is sneller afgekoeld.

Zorg ervoor dat je buitenkonijn in de winter niet vereenzaamd

De grootste bedreiging van de winter is echter de eenzaamheid. Gelukkig komt het steeds minder vaak voor dat een konijn in z'n eentje gehuisvest wordt. Steeds meer konijnen wonen samen met één of meerdere soortgenoten. Konijnen hebben uiteraard het meeste steun van hun maatje waar ze lekker warm tegenaan kunnen kruipen en gezelligheid aan hebben. Maar daarnaast zijn konijnen ook sociale wezens naar hun mensen toe! 's Zomers wordt er met ze gespeeld, ze zijn gewend om hun mensen vaak te zien, vrolijke geluiden te horen, uitgebreid geaaid en geknuffeld te worden. Maar ja, als het regent en het is 5 graden.... dan is de praktijk meestal dat één van de mensen op een holletje het huis uitkomt, gauw eten en drinken uitdeelt, een haastige knuffel geeft en dan terugrent naar binnen toe. Dit vinden konijnen echt heel deprimerend.

Probeer daarom tóch tijd te plannen met je buitenkonijnen, ook al moet je daarvoor een dikke jas en handschoenen aantrekken. Ga samen met je konijnen het hok verschonen ook al helpen ze je van de wal in de sloot, klus eens een beetje aan hun hok, plant bollen rondom hun ren en overleg met ze over de juiste plek, laat ze rennen voor hun brokjes, geef ze eens een lekkere borstelbeurt, kortom: laat ze niet verpieteren als het winter is! Op deze manier blijven buitenkonijnen volwaardige gezinsleden die ongeacht het jaargetijde een konijnwaardig leven leiden.

1.3 Naar buiten!

De heerlijke voorjaartemperaturen en de langer wordende dagen betekenen voor veel binnenkonijnen dat de tijd weer aanbreekt om lekker naar buiten te gaan. De meeste konijnen ervaren dat als één groot feest. De filmpjes van dansende koeien die voor het eerst de stal uit mogen zijn tam in vergelijking met de grote sprongen ('binky's' genaamd) die enthousiaste konijnen kunnen maken. En het is dan ook de moeite waard, om daar eens rustig naar te gaan zitten kijken.

Ook buiten kan een konijn zich vervelen

Maar waar moet je nou op letten bij het tijdelijk buiten wonen van je konijnen?

Net als binnen kunnen konijnen zich buiten ook stierlijk vervelen. Een klein rennetje dat op een grasveldje wordt geplaatst biedt je konijnen feitelijk niets anders dan dat het buiten anders ruikt en voelt dan binnen. Dat is niet niks, maar met wat nadenken en puzzelen kun je veel meer realiseren.

Zoals op een balkon

Als je op een flat woont en alleen een balkon of (dak)terras ter beschikking hebt, is het vaak mogelijk het hekwerk zo dicht te maken dat een konijn daar écht niet doorheen kan vallen. Dat betekent, dat je je konijnen dan vrij over het balkon kunt laten lopen. Daarna is het een kwestie van het zoeken van de juiste beplanting en het aanbrengen van speelgoed (zoals tunneltjes, kleine verhoginkjes, een zandgraafbak) en je balkon is een konijnenparadijs geworden waar jij als mens zijnde ook nog heerlijk kunt bivakkeren.

Die beplanting is dan nog wel een punt van overweging, want konijnen zullen aan veel planten knabbelen – ook aan de giftige en ook aan de paar planten waar jij zelf erg op gesteld bent en die je graag heel wilt houden.

Drie soorten beplantingszones

Een oplossing kan dan zijn om drie soorten beplantingszones te onderscheiden.

De eerste zone is de beplanting waar de konijnen best aan mogen komen. Kruiden zoals selderij, peterselie, dille, basilicum, munt, maar ook speciaal voor hen geplante dan wel gezaaide planten als weegbree, paardenbloem of wortels (met de lekkere wortellooftopjes).

De tweede zone bestaat uit planten die niet gevaarlijk voor ze zijn en waar jij ook niet bijzonder aan gehecht bent, maar die zij niet aantrekkelijk vinden om te eten. Bijvoorbeeld viooltjes, goudsbloem, ganzerik, fuchsia of lobelia zijn niet aantrekkelijk voor konijnen, ze zijn ook niet giftig en ze kunnen je bloembakken toch wel erg vrolijk maken.

De derde zone beplanting bestaat uit planten die echt giftig zijn voor konijnen en/of waar jij zelf erg op gesteld bent. Bijvoorbeeld hortensia, taxus, rododendron en oleander kunnen het prachtig doen op je balkon of dakterras, maar zijn dodelijk voor een konijn dat er van eet.

Hoe zet je ze neer

Je kunt dan planten uit de eerste categorie verspreid over je balkon uitnodigend neerzetten, de verboden derde categorie onbereikbaar opstellen, afgescheiden door bijvoorbeeld een muurtje of een hekwerk, en de 'neutrale' tweede categorie beplanting er strategisch tussen plaatsen. Deze werkwijze heeft als voordeel, dat de konijnen zoveel dingen hebben die ze lekker vinden en waar ze van mogen knabbelen dat ze nauwelijks in de gaten hebben dat ze ergens niet bij mogen komen, wat daardoor dus ook geen uitdaging voor ze vormt.

Vertrouw bij tamme konijnen niet op hun instincten voor wat wel en niet giftig is, want die schieten op dit punt echt te kort.

Op het internet zijn verschillende lijsten te vinden van giftige en niet giftige planten, bijvoorbeeld de veel geraadpleegde lijst van Peter Beck.

Of in een tuin

Als je beschikt over een tuin zijn de mogelijkheden voor een konijnenparadijs natuurlijk nog veel ruimer. Ingegraven tunnels, stukken met en stukken zonder gras, tegels, een boom die schaduw geeft, struiken om tussendoor te schooien, een zandbak, hoogteverschillen: alles wat afwisselend en uitdagend is wordt door konijnen gewaardeerd.

Vers gras

Wat gras betreft is het goed je te realiseren dat konijnen daarvan zullen eten. Op zich genomen is dat prima voor ze, maar het eerste gras in het voorjaar is zeer eiwitrijk en dat kan, voor konijnen die er niet aan gewend zijn, ernstige buikklachten geven. Dat kan makkelijk voorkomen worden door de konijnen voordat ze zelf echt hun pootjes op het gras zullen zetten een paar weken lang iedere dag een handvol vers geplukt gras te geven. Op die manier wennen ze er langzaam aan en dan gaat het eigenlijk altijd wel goed.

Gras vernieuwen

Een ander punt is, dat konijnen inderdaad éten van je grasmatten, dus die zal op de één of andere manier vernieuwd moeten worden. Als je dat doet door graszoden te (laten) leggen is het belangrijk om te kiezen voor graszoden die niet zo'n plastic net aan de onderkant hebben, maar gewoon bestaan uit gras en aarde. Dat is niet alleen beter voor het bodemleven in je tuin, maar voorkomt ook dat gravende konijnen vast komen te zitten of plastic gaan eten.

Graasgras

Als je de grasmatten goed wilt houden door eens in de zoveel tijd wat bij te zaaien, is het misschien een idee om bij te zaaien met speciaal voor graasgras ontwikkelde mengsels. Ook geschikt voor het zaaien in grote bakken, zodat je altijd beschikt over een verse verwennerij!

Goede afrastering

Naast alle leuke dingen zijn er buiten ook gevaren waar op gewezen moet worden. Als je konijnen in de tuin lopen is er het risico op aanvallen door roofvogels, buurkatten/honden of een bunzing. Dus niet bezuinigen op de afrastering rondom de konijnenren en, als het mogelijk is, er ook van bovenaf een net overheen spannen.

De madenziekte

Verder is er het risico op ziektes die overgebracht worden door stekende insecten of vliegen. Die laatste kunnen de gevreesde madenziekte veroorzaken.

Madenziekte (myasis) wordt voornamelijk (maar niet alleen) veroorzaakt door vleesvliegen die feilloos weten te vinden waar een konijn rondloopt met een vies kontje (oude urine of plakpoep) of een vers wondje. Ze leggen hun eitjes in de vacht van het konijn of in een open wondje, uit die eitjes komen larven en die voeden zich met het konijn. Dat klinkt onsmakelijk en dat is het ook maar bovendien is het, als er niet snel ingegrepen wordt, dodelijk voor het konijn.

Vies achterwerk voorkomen

Madenziekte valt te voorkomen door een aantal maatregelen te nemen.

Hoe komt het konijn aan een vies achterwerk?

- Krijgt het te veel of te eiwitrijk voer en heeft het daardoor last van plakpoep?
- Is er iets niet goed met de blaas of de nieren, waardoor het urine lekt?
- Is er iets fout met de lichaamshouding van het konijn, waardoor het konijn zichzelf steeds bevuilt?
- Is het te konijn dik en kan het daardoor zijn eigen blindedarmkeutels niet meer eten?

Als het mogelijk is om iets te veranderen aan de oorzaak van het vieze kontje is dat natuurlijk prachtig.

Als voorkomen niet lukt, neem dan maatregelen

Maar soms kan dat niet. Soms kampt een konijn met de gevolgen van E. cuniculi of is het heel oud of gehandicapt, lekt het daardoor steeds een beetje urine of heeft het voortdurend last van plakpoep.

In dat geval moet je uitwijken naar andere oplossingen.

Heel belangrijk is het in zo'n geval om vliegen en stekende insecten te weren uit de ren:

- Je kunt horrengaas of een klamboe over de ren of het hok aanbrengen.
- Je kunt het konijn wassen met een zeer zacht badschuim waaraan je een druppel van een goede essentiële olie hebt toegevoegd, bijvoorbeeld citroen of munt. Echt niet meer dan een druppel, want konijnen reageren heel sterk op essentiële olie! Goed afdrogen (sommige konijnen vinden een föhnbehandeling heerlijk) en je hebt, in elk geval voor een dag, een heerlijk schoon en fris ruikend konijn, dat minder aantrekkelijk is voor vliegen.
- Als een konijn niet echt vies is maar toch een vage geur verspreidt kun je het, zonder het konijn helemaal te wassen, sprayen met een mengsel van water, een goede olie

(bijvoorbeeld amandelolie), wat natuurazijn en een druppel citroen en/of muntolie. Goed schudden vlak voor gebruik, want deze ingrediënten mengen onderling niet.

- De ren zelf kun je soppert met een sop waaraan je een druppel olie hebt toegevoegd, ook olie van de theeboom maakt het konijnenverblijf minder aantrekkelijk voor vliegen en muggen.
- Wat beplanting betreft is het een goed idee om eens te kijken naar insectenwerende beplanting in de buurt van de konijnenren of het hok. Vliegen houden niet van planten die naar citroen of munt geuren, terwijl dit verder heel aantrekkelijke planten kunnen zijn voor je tuin. Denk eens aan de vele munt- en basilicumsoorten, maar ook citroenmelisse of – tijm kan een goede keus zijn.
- Als je stevige maatregelen wilt nemen tegen de uitkomende maden kun je het konijn sprayen met een in de handel verkrijgbare anti-myasisspray, die meestal gedurende een aantal weken werkzaam is.

Een langer vliegenseizoen

Er zijn aanwijzingen, dat het vliegenseizoen langer wordt. Was het vroeger zo, dat aan het eind van de zomer geen vlieg je konijnen meer zou belagen, de laatste tijd komen er ook in de herfst konijnen met madenziekte bij de dierenarts. Dagelijks controleren van buiten lopende risicokonijnen blijft dus noodzakelijk. En als je bij die controle ongerechtigheid ontdekt met spoed naar de dierenarts.

Laat je door deze risico's echter niet weerhouden om je binnenkonijnen lekker buiten te laten lopen en geniet samen met ze van het voorjaar, nu het nog niet te warm is en het aan alle kanten ruikt naar kruiden en nieuw leven.

2. Konijnenvoer

Gezond voer is de basis voor een gezond konijn! En het belangrijkste konijnenvoer is in dit geval geen sla, maar hooi. Kunnen knagen is ook essentieel voor konijnen, daarom kijken we ook naar het bijzondere gebit van konijnen. Al dat voer moet er ook weer een keertje uit als keutel. Keutels vertellen veel over de gezondheid van je konijn.

2.1 Hooi en kruiden

Wilde konijnen eten boomschors, allerlei grassen, blaadjes, takjes en kruiden. Zeer vezelrijk voedsel dus, waar lang en goed op gekauwd moet worden. Ze zijn een groot deel van hun wakkere bestaan bezig met het zoeken, eten en verteren van hun voedsel, wat dan ook één van de belangrijkste redenen is, dat wilde konijnen nooit last hebben van verveling.

Vezels!

Hoewel onze huiskonijnen in veel opzichten ver verwijderd zijn van hun wilde soortgenoten staan ze wat betreft hun gebit en hun maagdarmsstelsel nog dicht bij elkaar. Dus ze hebben nog steeds behoefte aan het eten van hard, vezelrijk voer, waar goed en lang op gekauwd moet worden en wat de darmen op de juiste manier aan het werk zet. In een gewoon huisgezin is dit te vertalen door de konijnen een zeer beperkte hoeveelheid (graanvrije) brokjes aan te bieden en verder een royale portie gedroogde en/of verse kruiden, bladeren, takken en groentes. Maar vooral ook er voor te zorgen dat ze altijd, dus echt 24/7, hooi tot hun beschikking hebben!

Hooi

Gebruik hooi van goede kwaliteit. Dus niet samengeperst, stoffig, bruinig hooi dat naar oude tabak ruikt, maar geurig, stofvrij, lang hooi, dat een herinnering oproept aan zomer, aan weide en vers gemaaid gras. Wissel af en maak gebruik van de voordelen die de verschillende hooisoorten hebben: langsprietig, stevig hooi afwisselen met wat zachter, korter hooi, timothy-hooi afwisselen met luzerne. Probeer ook eens een versgrashooi of alpenweidehooi. Sommige hooisoorten zijn makkelijk voor het gebruik in een hooiruif,

andere soorten doen het juist goed als zachte bodembedekking of verstopt in bijv. de kartonnen koker van een rol keukenpapier.

Timothy-hooi heeft als bijzonderheid dat het een hoog vezelgehalte heeft en een laag calciumgehalte. Hierdoor is het heel geschikt voor konijnen met (dreigende) blaasproblemen.

Luzernehooi daarentegen bevat veel calcium en is daarom dus niet geschikt voor konijnen die makkelijk blaaswand ontwikkelen. Maar het is lang, hard en bevat veel eiwit, waardoor het goed is voor het gebit en voor konijnen die wat aan de magere kant zijn. Bovendien zijn er nogal wat slechte hooi-eters die wel te verleiden zijn met een ruif luzernehooi. Afwisselen of mengen van verschillende hooisoorten lijkt dus een goede optie.

Waar vind je goed hooi?

Hoe makkelijk het ook zou zijn, er is niet één bepaald merk hooi te noemen dat 'goed' is. Het is een kwestie van zoeken en proberen, zowel bij fysieke winkels als op het internet, reviews lezen en vragen naar ervaringen. Omdat hooi een natuurproduct is, is hooi ook niet altijd van constante kwaliteit. Aan het eind van de winter is het soms van mindere kwaliteit dan in de zomer of vroeg in de herfst. Na een koele, verregende zomer of juist een extreem warme en droge zomer kan het soms ook meer moeite kosten om goed hooi te vinden. Sommige online winkels bieden 'proefpakketten' aan, waarbij je tegen een redelijk tarief 5 à 10 verschillende hooisoorten kunt uitproberen. Ideaal om te kijken, welke hooisoorten favoriet zijn bij je konijnen en van welke merken ze alleen maar een bescheiden hapje nemen om er daarna niet meer naar om te kijken.

Er zijn tegenwoordig veel merken die hooi aanbieden waar al een kruidenmix aan toegevoegd is. 'Hooi met paardenbloem en wortel' of 'Hooi met kamille en madeliefjes'. Dit klinkt goed, maar kijk er even kritisch naar. Niet zelden wordt hooi van mindere kwaliteit 'opgepept' door er gedroogde kruiden aan toe te voegen. Je kunt je bovendien afvragen of het nu juist déze kruiden zijn, die je konijnen nodig hebben en of de verhouding hooi/kruiden wel de juiste is. Dat, samen met het feit dat deze producten vaak flink aan de prijs zijn, leidt tot het advies om hooi en kruiden toch maar apart te kopen.

Kruiden

Kruiden voeren aan je konijnen is een hype. Veel bedrijven die vroeger blij waren twee soorten hooi te kunnen leveren, hebben nu allerlei gedroogde kruiden in hun assortiment opgenomen. Dat zijn niet altijd de beste en ook niet altijd de voordeligste. Zoek daarom eerder bij die (online) winkels die zich min of meer gespecialiseerd hebben in kruiden voor dieren, die er veel kennis van hebben en ook uit eigen ervaring kunnen spreken. Daarbij zijn er nogal wat kleinere winkels die naast een commercieel belang ook over een soort idealisme beschikken. Soms hebben zij ook zelf kruidenmengsels samengesteld die een bepaald doel hebben, zoals het verhogen van de weerstand of het aankomen in gewicht. Zeker de moeite waard om eens in dat soort winkels rond te snuffelen.

Kruiden als medicijn

Kruiden kunnen een zeer krachtige helende werking hebben. De keerzijde ervan is dat je daarom niet 'zomaar' grote hoeveelheden er van aan je konijnen kunt geven! Een voorbeeld: van Echinacea is bekend dat het de weerstand kan verhogen en op die manier wordt het ook veel en soms langdurig gebruikt. Maar een lichaam dat goed in balans is, hééft al een goede

weerstand en heeft die grote hoeveelheden Echinacea dus helemaal niet nodig. Sterker nog: het kan hierdoor zelfs uit balans gebracht worden in plaats van ondersteund. Dat wil niet zeggen dat je geen Echinacea zou mogen voeren, maar doe het met mate, combineer het of wissel het af met andere kruiden.

Een regel zou kunnen zijn dat je de kruiden voert die bij het seizoen horen (eventueel aangevuld met de lievelingskruiden van je konijn) en dat je kruiden als medicijn geeft op het moment dat daar aanleiding toe is. Bij onzekerheid over de medicinale werking van bepaalde kruiden zijn er gelukkig altijd wel deskundigen die daarbij kunnen adviseren of die er een cursus over willen geven.

Konijnen die geen hooi willen eten

Het klinkt misschien vreemd, maar ze bestaan toch echt: konijnen die slechte hooi-eters zijn. Natuurlijk is het dan belangrijk om te zoeken naar de oorzaak. Is er iets mis met het gebit? Worden er te veel brokjes gevoerd? Is het konijn om de een of andere reden zo uitgeput dat het kiest voor 'de makkelijke hap'? Als dit allemaal niet aan de orde lijkt te zijn is het vaak gewoon een kwestie van uitproberen. Verschillende merken, verschillende soorten, verschillende manieren van aanbieden (er zijn konijnen die absoluut niet uit een hooiruif willen eten maar wel van de grond en omgekeerd) net zolang totdat er een succes gescoord wordt. Probeer er niet te veel druk op te leggen, want konijnen hebben een zeer sterke eigen wil en ze iets opdringen is gegarandeerd geen succes. Vaak helpt het om meerdere keren per dag tamelijk nonchalant, als het ware in het voorbijgaan, een klein vers plukje hooi te laten vallen. Dat kan op een gegeven moment de nieuwsgierigheid opwekken en aanzetten tot het nemen van een klein hapje. Misschien worden het nooit enthousiaste hooi-eters maar elk sprietje is er één. Want hooi is echt superbelangrijk voor het konijnenwelzijn!

En gras dan?

Gras behoort ook tot de konijnensuperfoods. Toch vervangt gras het hooi niet in onze huidige maatschappij. Vaak is gras dat in het wild geplukt kan worden ernstig vervuild door hondenpoep of door neerslag vanuit de lucht. Gras dat geplukt wordt naast een autoweg of spoorbaan is om die reden echt niet te gebruiken, maar ook gras uit het plaatselijke park valt om die reden af. Gras uit eigen tuin kan vaak wel gegeten worden, afhankelijk van waar je tuin ligt. Maar het meeste gras dat in een tuin groeit wordt geselecteerd op het ontwikkelen van een sterke, strakke grasmat zonder veel onkruid of andere dingen die 'een mooi gazonnetje' in de weg staan. Dat is prima voor een stadstuin, maar levert voor het konijn een te eenzijdige voeding op. Prima om als lekkere afwisseling te dienen, maar niet voldoende als basisvoeding.

Dus hooi is en blijft belangrijk voor een gezond en blij konijn!

2.2 Het konijn laat zijn tanden zien

Het konijn lijkt wel een knaagdier

Veel mensen zijn er stellig van overtuigd, dat konijnen knaagdieren zijn. En hun gedrag geeft daar vaak ook alle aanleiding toe. Konijnen knagen immers aan alles: stoelpoten, snoeren van je staande schemerlamp of tv, het behang waarvan de randjes net zo keurig tegen elkaar aangeplakt zaten, je nieuwe T-shirt blijkt opeens een paar knaaggaatjes rijker te zijn.... Niets is veilig voor die scherpe tandjes. Toch behoren de konijnen niet tot de orde van de Rodentia (knaagdieren) maar tot de orde van de Lagomorpha (haasachtigen).

Snelgroeïende tanden

Een van de verschillen tussen konijnen en knaagdieren is te vinden in hun gebit. Konijnen en hazen hebben kleinere stifttanden achter de twee grote snijtanden in de bovenkaak. Zij hebben dus in totaal vier snijtanden in de bovenkaak, in tegenstelling tot knaagdieren, die alleen de twee grote snijtanden in de bovenkaak hebben. En al die tanden en kiezen van een konijn groeien zijn hele leven door en niet zo langzaam ook. De snijtanden groeien zelfs 2 à 2,4 mm per week, bijna een centimeter per maand.

En toch geen sabeltandtijger

Toch vertoont je konijn geen gelijkenis met een sabeltandtijger en dat komt, doordat de tanden van een konijn ook afslijten. Als het goed is, is dat proces van groei en afslijten keurig met elkaar in evenwicht. Daarvoor moet dan wel werk verzet worden door het konijn, want niet stevig kauwen en malen met die kiezen betekent niet afslijten.

Knaagsteen helpt niet

Kiezen slijten dus niet af door te knagen aan een knaag-, lik- of zoutsteen die verschillende dierenzaken nog steeds verkopen. Hoe mooi de omschrijvingen ook zijn ("vol met gezonde mineralen en onmisbare voedingsstoffen voor uw konijn"), het is echt niet waar. De reden daarvoor is eigenlijk heel eenvoudig. Die extra stifttandjes waarvan eerder sprake was hebben een belangrijke functie in het afslijten van het gebit. Vooropgesteld dat de tanden van het konijn goed staan, slijten de ondertanden op die extra stifttanden die achter de boventanden zitten. De boventanden vallen net iets over de ondertanden en als het konijn op voedsel kauwt slijpen die zichzelf.

Knaagsteen is zelfs schadelijk

Dus als de tanden van het konijn goed staan én het goede voeding krijgt, heeft een konijn helemaal geen knaagsteen nodig, terwijl als het konijn een verkeerde beet heeft de tanden toch zullen doorgroeien ook al geef je elke dag een knaagsteen. Maar los van het feit dat de aanschaf van een knaagsteen dus weggegooid geld is, zijn knaagstenen ronduit schadelijk. Ze bestaan in de regel uit zout, dat de nieren belast en calcium, dat de nieren en de blaas belast.

Goede voeding

Om te weten wat goede voeding is voor het gebit kun je te rade gaan bij de oorspronkelijke voeding van het konijn. Wilde konijnen eten allerlei soorten grassen, kruiden, takjes, bladeren en dergelijke. Dus voedsel dat zeer vezelrijk is en waar lang aan getrokken en op gekauwd moet worden. Dat is trouwens niet alleen goed voor het gebit en de spijsvertering, maar ook een uitstekend middel tegen verveling! Voor veel mensen zal het niet mogelijk zijn dat verse voedsel voor hun konijnen te verzamelen. Gras of kruiden plukken langs autowegen of plaatsen waar honden uitgelaten worden is voor de gezondheid van een konijn niet aan te bevelen. Men zal dus minstens een deel van het jaar moeten terugvallen op in (web)winkels aangeboden producten.

Hooi

Toch kun je ook op die manier je konijnen voeding aanbieden waar hun gebit wel bij vaart. In de eerste plaats is er hooi. Later dit jaar zullen we in een aparte blog aandacht besteden aan hooi en kruiden, dus daar gaan we nu niet te diep op in. Maar het is van belang om te zoeken naar langsprietig, stevig hooi waar echt op gekauwd moet worden en dat niet alleen bestaat uit stoffige, korte sprietjes. Tegenwoordig is er een groot aanbod aan hooi dat al gemengd is met groenten of kruiden, zoals wortel, paardenbloem, goudsbloem e.d. Dit heeft als groot nadeel, dat je zelf niet meer kunt bepalen welke kruiden je aan welk konijn wil geven en wanneer.

Kruiden en takken

Het is daarom beter om bij daarin gespecialiseerde bedrijven een aantal kruiden in gedroogde vorm te kopen en die, afwisselend en letterlijk mondjesmaat, een aantal keren per dag aan je konijnen aan te bieden. Takken kun je vaak in de zomer en winter vers geven. Geschikt om aan te knagen zijn bijvoorbeeld wilg, berk, diverse fruitbomen, hazelaar en populier. Kijk wat je konijnen lekker vinden en wissel zoveel mogelijk af. Takken zijn prima vers te houden door ze in hapklare stukken te knippen en in te vriezen.

Minimale hoeveelheid brokjes

Daarnaast natuurlijk verse kruiden, groentes en een minimale hoeveelheid brokjes. Die brokjes moeten zo puur mogelijk zijn, het liefst zonder toegevoegde suikers, geur-, kleur- en smaakstoffen.

Gebitsproblemen

Toch komen er soms, ondanks alle goede zorgen, problemen voor aan het gebit. Soms zijn bepaalde afwijkingen aan het gebit aangeboren of ontstaan door een trauma. Ook oude konijnen kunnen last krijgen van loszittende tanden en kiezen die daardoor onvoldoende afslijten. Omdat konijnen niet zo gauw zullen laten merken dat ze last hebben met kauwen zul je alert moeten zijn op de indirecte signalen die wijzen op bijvoorbeeld haken aan de kiezen.

Vage tekenen

Laten er alarmbelletjes gaan rinkelen als je konijn enthousiast aangesprongen komt wanneer je eten komt brengen, er dan even aan snuffelt en zich daarna omdraait om ergens te gaan liggen. Of wel een hap neemt, een beetje met het eten speelt, het wat ronddraait in zijn mond om het daarna weer te laten vallen. Ook een veeg teken is het, als het konijn last heeft van overmatig speeksel, waardoor de mondhoecken en kin voortdurend vochtig zijn zodat de huid daar zelfs rood en ontstoken kan raken. Een nat traanoogje of een snotneusje kan ook te maken hebben met het gebit, want een in de kaak doorgroeiende wortel kan een ontsteking van de traanbuis veroorzaken.

Dierenarts

In al deze gevallen is het zaak om zo snel mogelijk een konijnkundige dierenarts te raadplegen, die de oorzaak kan achterhalen en verhelpen. Goede voeding houdt niet alle problemen buiten de deur, maar vormt wel de basis voor een gezond konijnengebit.

2.3. Hoe herken je gezonde konijnenkeutels?

Let's talk dirty!

Poep is natuurlijk niet zo'n aangenaam onderwerp om het tijdens de lunch over te hebben, maar het is wel erg belangrijk. Aan de toestand van je ontlasting valt namelijk veel over de gezondheid af te lezen. Waarschijnlijk werp je zelf regelmatig een blik over je schouder in de wc-pot, maar doe je dat eigenlijk ook bij je dier?

Check het hok

De volgende keer als je het verblijf van je konijnen verschoont, gooi de bodembedekking met keutels dan niet gedachteloos weg, maar heb er eens aandacht voor. Dit klinkt

misschien vreemd, maar je kunt veel aflezen over de gezondheid van je konijn aan de toestand van de keutels.

Wat is normaal?

Bij De Groene Os zijn we voorlopers op het gebied van veterinaire darmgezondheid. Een veelgehoorde vraag aan onze klanten is dan ook: hoe ziet de ontlasting eruit? Meestal krijgen we dan een antwoord in de trant van “nou, gewoon!”. Daar nemen we natuurlijk geen genoegen mee, want wat zijn nou precies normale, gezonde keutels?

Normale keutels vs. blindedarmkeutels

Konijnen produceren twee soorten poep: de gewone keutels en de blindedarmkeutels. Deze laatste zijn erg bijzonder! Konijnen hebben 1 tot 2 keer per dag zo’n blindedarmkeutel. De meeste konijnen hebben deze in de ochtend, vandaar dat sommige dierenartsen dit de ochtendkeutel noemen.

De blindedarmkeutel ziet eruit als een trosje, is zwart en glimmend en er zit een klein laagje slijm overheen. Ze zijn zachter dan de normale keutels. Als het goed is, eten konijnen deze keutel op. Dit doen ze omdat deze keutel waardevolle voedingsstoffen bevat. Het slijmlaagje zorgt ervoor dat deze stofjes de maag overleven.

Als het goed is, zie je deze keutels niet zo vaak. Ze eten ze vaak nog op voor ze de grond raken. Als je ze wel regelmatig ziet liggen, kan er wat mis zijn met de gezondheid. Er kunnen verschillende oorzaken voor dit symptoom zijn, maak daarom een afspraak bij de dierenarts.

Trosje keutels, ze lijken wel erg zacht en licht van kleur

Persoonlijke poep

Dé normale poep bestaat niet, want wat normaal is verschilt per individu. Denk maar eens aan de verschillende groottes van konijnen en de verschillende soorten voer.

- **Frequentie**

Veel konijnen keutelen de hele dag door, bij andere konijnen zit er meer een patroon in. Wat belangrijker is dan een richtlijn als zo’n 300 keutels per dag is dat er enigszins regelmaat in zit.

- **Geur**

De normale konijnenkeutels horen geen sterke geur te hebben. Blindedarmkeutels ruiken veel meer. Diarree en stinkende poep bij konijnen is geen goed teken.

- **Consistentie en vorm**

Gezonde konijnenkeutels zijn rond, stevig en vrij droog. Ze bevatten als het goed is veel plantvezels van het hooi dat ze krijgen. Gezonde keutels zijn per konijn even groot.

- **Hoeveelheid en volume**

De grootte van een keutel verschilt natuurlijk nogal of we met een dwergkonijntje of een Vlaamse reus te maken hebben.

Maak jezelf dus bekend met wat normaal is voor welk konijn, dan kun je afwijkingen opmerken.

- **Kleur**

Gezonde konijnenkeutels zijn lichtbruin tot zwart. Groenig komt ook voor, bijvoorbeeld als er veel groenvoer of veel timothy-hooi is gegeten.

Gezonde konijnenkeutels zijn bruin, perfect rond en even groot. Deze zijn nog een beetje vochtig, maar zullen snel indrogen.

Diarree bij het konijn

Konijnen zijn kwetsbare dieren, zeker als het om het spijsverteringsstelsel gaat. Diarree kan al snel levensgevaarlijk zijn. Bij diarree bij een konijn raden wij dan ook aan om met spoed een dierenarts te bellen met verstand van konijnen.

Veel medicatie heeft een grote invloed op de darmgezondheid. Voor konijnen kan dit grote gevolgen hebben, sommige medicatie is niet geschikt voor ze. Zeker met antibiotica moet zeer voorzichtig worden omgegaan omdat de darmen hierdoor zeer van slag kunnen raken. Zoek dus echt een dierenarts die ervaring heeft met konijnen.

Geen keutels

Een ander spoedgeval is als een konijn helemaal geen keutels produceert. Verstopping is levensgevaarlijk en als het voorkomt moet het konijn meteen naar de dierenarts.

Drogere en kleinere keutels dan normaal kunnen duiden op te weinig drinken. Als dit lang duurt kan er ook verstopping ontstaan. Natuurlijk zorg je altijd voor ruim voldoende vers drinkwater. Je kunt de wateropname verder stimuleren door groenvoer nat te maken (b.v. met een plantenspuit) of een klein beetje groentesap door het water te doen.

Afwijkingen om alert op te zijn

- **Kleinere keutels dan normaal**

De basis van een goed konijnendieet zijn vezels. Bij een tekort aan vezels kun je kleinere keuteltjes zien liggen. Kleine keutels kunnen een symptoom zijn van meer problemen met de darmen. Er kan pijn zijn, er kan verstopping optreden of de darmen kunnen stil gaan liggen. Trek op tijd aan de bel als je konijn kleinere keutels dan normaal produceert.

- **Ovale of puntige keutels**

Als de keutels niet de gewone, perfect ronde vorm hebben, kan het zijn dat het konijn wat vreemds heeft gegeten. Het kan ook wijzen op een fout in het voedingspatroon. Het kan ook optreden tijdens het herstel van een aandoening.

- **Slijm bij de keutels**

Rond de blindedarmkeutel hoort slijm te zitten. Als er slijm rond of bij de normale keutels zit kan er irritatie van het darmslijmvlies zijn. Veel konijnen produceren ook wat slijm als de darmen juist herstellende zijn en weer op gang komen, bijvoorbeeld als het konijn behandeld is voor verstopping of geopereerd is. De keutels hebben dan ook verschillende vormen.

- **Bloed bij de ontlasting**

Rode keutels kunnen komen door het eten van bietjes of sommige soorten houtvezel. Als er echt bloed bij de keutels is, moet er natuurlijk goed worden uitgezocht wat er precies aan de hand is. Bloed kan bijvoorbeeld wijzen op coccidiose.

Coccidiose wordt veroorzaakt door eencellige parasieten, coccidiën, die in de darmen en lever van o.a. konijnen voorkomen. Ze zijn er altijd, het wordt pas een probleem als het er te veel worden. De ziekte treedt op als gevolg van bijvoorbeeld grote stress (verhuizing, verandering in leefomgeving, lange reis) of vervuiling van het hok. Zeker voor jonge konijntjes kan coccidiose erg gevaarlijk zijn.

Uiteraard zijn er ook andere oorzaken voor bloed bij de ontlasting, denk bijvoorbeeld aan baarmoederproblemen bij de voedster.

- **Keutelketting**

Een keutelketting ontstaat als er veel haren in de darmen zijn. Het kan zijn dat het konijn flink aan het verhareren is. Door de haren plakken de keutels aan elkaar.

Dit hoeft niet direct een probleem te zijn. Als er echt te veel haar in de darmen is, kan er gevaar zijn voor verstopping. Kam het konijn in de verhaarperiode regelmatig. Je kunt ook ondersteunen met kruiden, vraag ons om advies.

- **Plakpoep**

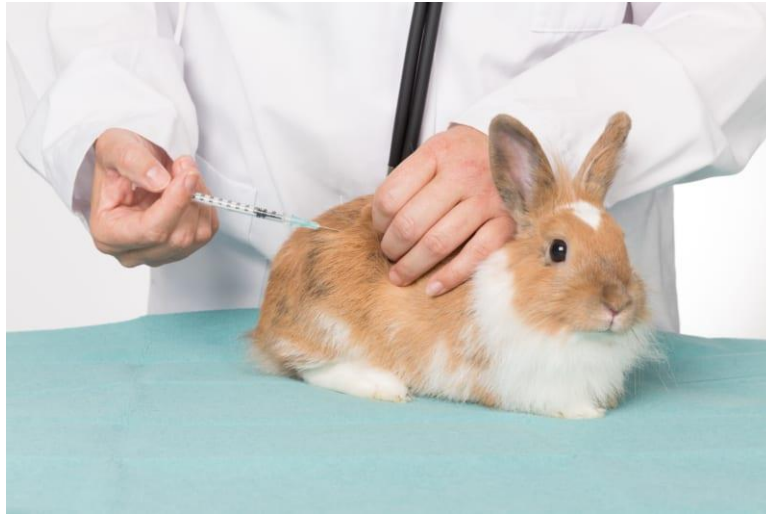
Als konijnen een vieze achterkant krijgen doordat de keutels in de vacht blijven plakken, kan dit gevaarlijk zijn. Konijnen zijn namelijk gevoelig voor myiasis (vliegenlarveziekte of huidmaden).

Plakpoep kan ontstaan als een konijn z'n blindedarmkeutel niet opeet of door diarree. Een grote oorzaak hiervan is overgewicht, het konijn kan er dan simpelweg niet bij.

- **Witte aanslag op de keutels**

Soms kun je een witte aanslag op de keutels zien. Dit kan calciumaanslag zijn als het konijn over de keutels heen plast (wat normaal is) of schimmel als de keutels al wat langer liggen. Dit is niet iets om je zorgen over te maken.

3. Gezond van binnen en buiten

Het liefst probeer je natuurlijk zoveel mogelijk gezondheidsproblemen te voorkomen. Daarover lees je in dit hoofdstuk. Daarnaast worden er ook een aantal veel voorkomende ziektes en problemen besproken.

3.1 Laat jij je konijn vaccineren?

Konijnen worden in Nederland gevaccineerd tegen een paar ernstige ziektes: myxomatose en VHS/VHD1. Sinds kort is daar nog een vaccinatie bij gekomen, namelijk die tegen VHS/VHD2.

Wat zijn dit voor ziektes, zijn die vaccinaties nodig, doen ze hun werk goed en is het aan te raden om je konijnen te laten vaccineren?

Myxomatose

Myxomatose wordt veroorzaakt door het aan het pokkenvirus verwante myxomavirus. Het komt van oudsher voor bij wilde konijnen in Brazilië, maar veroorzaakt daar slechts matige ziekteverschijnselen. Het bekendst is de ziekte echter geworden doordat in verschillende landen met opzet myxomatose is geïntroduceerd en verspreid met als doel de overlast van wilde konijnenpopulaties tegen te gaan.

In Australië en Europa

Zo veroorzaakte het virus in de jaren vijftig een ware epidemie in Australië, waardoor de konijnenpopulatie daar in twee jaar daalde van 600 miljoen naar 100 miljoen. In Europa kwam het virus tot de jaren 50 niet voor, maar het werd daar geïntroduceerd door een Franse arts die last had van de wilde konijnen op zijn landgoed.

Door het uitzetten van besmette dieren of door het verspreiden van besmet materiaal werd de ziekte ook naar Engeland en Ierland overgebracht. Het wonderlijke feit doet zich echter voor, dat er steeds een paar resistente wilde konijnen zijn die niet alleen de ziekte

overleven, maar ook zorgen voor een nieuwe resistente populatie. Deze resistentie geldt echter vooralsnog niet voor tamme konijnen.

Symptomen

Het ziektebeeld was aanvankelijk heftig en makkelijk te herkennen. Het konijn ontwikkelde grote bulten, myxomen genaamd, aan de kop, de anus en de geslachtsorganen. De oogleden en bindvliezen ontstaken en zwollen zo op dat het konijn blind werd. In het beroemde boek van Richard Adams, Waterschapsheuvel, duiden de konijnen zelf die ziekte heel treffend aan met de term 'de witte blindheid'. (Zie bijvoorbeeld het schitterende verhaal daarin van El-Airarah en het Zwarte Konijn van Fu Inlé).

Veranderd ziektebeeld

De laatste jaren is de ziekte van karakter veranderd. De symptomen zijn minder herkenbaar geworden, waardoor in een vroeg stadium de ziekte aan kan worden gezien voor een besmetting met pasteurella, ook bekend als "snot": roodomrande, tranende ogen, niezen en algeheel onwelzijn. Dit is in eerste instantie voor een konijnenhouder niet zo alarmerend en er wordt makkelijk een dagje afgewacht. Pas als die oogranden dik opzwellen, de neus vol komt te zitten met hard snot waardoor het konijn ernstige problemen krijgt met de ademhaling en er op verschillende plaatsen de gevreesde dikke bulten verschijnen wordt er groot alarm geslagen, omdat er geen andere ziekte is die deze combinatie van symptomen kent.

VHS/VHD

Het viraal hemorrhagisch syndroom (VHS, ook bekend onder de Engelse afkorting VHD) is eveneens een door een virus veroorzaakte ziekte. In dit geval is het calicivirus de boosdoener. Vanaf de jaren 90 van de vorige eeuw staat deze ziekte bekend als een dodelijke ziekte, die in een ware slachting heeft aangericht onder de wilde konijnen, waardoor in korte tijd miljoenen konijnen overleden zijn.

Ook dit virus is verspreid vanuit Australië, waar het uit een op een eiland gelegen laboratorium ontsnapte en via het vasteland van Australië en China naar Europa kwam. Sinds in 2015 een variant van dit virus opdook spreekt men van VHD1 en VHD2. Er is nu zelfs al weer een derde variant bekend, maar die is op dit moment nog niet in Nederland aangetroffen.

Symptomen

Hoewel er verschillen zijn tussen VHD1 en VHD2 vertonen de symptomen wel een duidelijke gelijkenis. In beide gevallen slaat, na een korte incubatietijd (1 à 2 dagen bij VHD1, 3 à 5 dagen bij VHD2), de ziekte dodelijk toe. De eerste symptomen zijn vaak onduidelijk: een konijn wordt suf, sloom en de eetlust vermindert. Dat kan echter veel verschillende oorzaken hebben en er wordt dan niet altijd gelijk aan de bel getrokken. Dit zou wel moeten, elk suf, niet-etend konijn is alarmerend.

Later optredende symptomen kunnen zijn: benauwdheid, koorts, bloedingen (zowel in- als uitwendig), diarree of juist verstopping en neurologische afwijkingen, bijvoorbeeld epileptische aanvallen. Soms lijdt het konijn hevige pijn, soms is daar geen sprake van. Soms vertoont een konijn zelfs helemaal geen ziekteverschijnselen maar valt het plotseling dood neer.

Overdracht myxomatose en VHD1 en 2

Besmetting vindt plaats door overdracht van virushoudende lichaamsvloeistoffen en door stekende insecten, met name muggen of vlooien. Zeer risicovol is het contact tussen wilde en tamme konijnen, waarbij het belangrijk is om je te realiseren dat dat ook een heel indirect contact kan zijn. Een wandeling door bijvoorbeeld een park of door de duinen, waarbij je over urine of uitwerpselen van een besmet konijn hebt gelopen, kan via jouw schoenzolen of broekspijpen de oorzaak zijn van een uitbraak van deze ziekte bij jouw tamme konijnen. Het aaien van een besmet konijn kan het virus overbrengen als jij jouw eigen konijn een knuffel geeft. Het voeren van vers geplukt gras uit een terrein waar wilde konijnen lopen kan de ziekte overbrengen. Het voeren van groentes uit de eigen of andermans moestuin ook. Het virus kan eindelijk overleven en opeens, nadat het zich enige tijd heeft 'schuilgehouden', weer ergens de kop opsteken.

Behandeling

Indien myxomatose in een vroeg stadium herkend en behandeld wordt door een konijnkundige dierenarts is er genezing mogelijk. Dit is echter een zeer intensieve behandeling en het konijn is wekenlang verschrikkelijk ziek. Tegen VHD 1 en 2 is feitelijk geen behandeling mogelijk. Als je de tijd krijgt om handelend op te treden kunnen symptomen bestreden worden en kan er aan pijnbestrijding gedaan worden, maar de ziekte verloopt zeer snel. Er zijn verhalen bekend van konijnen die opeens dood neervielen terwijl ze uit hun voerbak stonden te eten of die tijdens het spelen omvielen en een uur later dood waren.

Vaccinatie van konijnen

Hoewel behandelen dus moeizaam of onmogelijk is en vaak te laat komt is het wél mogelijk om konijnen te laten inenten tegen deze ziektes. Er bestaat een combinatie-inenting tegen myxomatose en VHD1, waarna later dan nog apart de inenting tegen VHD2 gegeven moet worden. De inenting biedt geen 100% dekking, er zijn gevallen bekend van gevaccineerde konijnen die desondanks ziek werden en soms zelfs kwamen te overlijden. Echter in zeer veel gevallen bieden de huidige vaccinaties voldoende bescherming.

Vaccinatie: pro en contra

Zet het onderwerp 'vaccinatie' op de agenda en er volgen gegarandeerd pittige discussies. Voorstanders van vaccinatie zeggen dan dat konijnen gewoon gevaccineerd dienen te worden, punt uit. Konijnenhouders die hun konijnen niet laten vaccineren doen feitelijk aan dierenmishandeling. Als een niet-gevaccineerd konijn ziek wordt en overlijdt is het, hard gezegd, een geval van 'eigen schuld dikke bult'. Toch ligt dit in de praktijk genuanceerder.

Vaccinatie kán te belastend zijn

Ongetwijfeld zijn er konijnenhouders die uit nalatigheid of zuinigheid hun konijnen niet laten vaccineren en die mensen valt zeer zeker iets te verwijten. Maar er zijn ook konijnenhouders die, na zorgvuldige overwegingen en vaak zelfs in samenspraak met hun dierenarts, tot de conclusie komen dat ze (op dit moment) niet willen laten vaccineren. Vaak gaat het dan om konijnen die erg oud, niet gezond en/of verzwakt zijn. Dan worden de risico's tegen elkaar afgewogen. Een vaccinatie betekent namelijk altijd ook een ingreep in het energetisch systeem van een dier en dat kan betekenen, dat bijvoorbeeld een moeizaam bevochten overwinning op een ziekte als E. cuniculi weer teniet wordt gedaan.

Lastig besluit

Eigenlijk is het een kwestie waar je nooit een goed besluit over kunt nemen. Als je laat vaccineren en je konijn gaat een paar maanden later dood aan E. cuniculi zeg je “Misschien komt het wel door die vaccinatie, had ik Flappie maar nóóit laten inenten!” en als Flappie overlijdt aan VHD2 zeg je “Wat ben ik toch ook een eigenwijze stommeling, hād ik Flappie maar laten vaccineren, dan was hij er nu nog geweest!”. Tja.....

Een oplossing zou kunnen zijn om in beide gevallen te begeleiden met aanvullende middelen.

Laat vaccineren door een konijnkundige dierenarts

Als mensen hun konijnen wel willen laten vaccineren maar ze ook zo goed mogelijk willen beschermen tegen mogelijke bijwerkingen kunnen ze in de eerste plaats laten vaccineren door een goede, konijnkundige dierenarts. Deze zal de konijnen voorafgaand aan de vaccinatie onderzoeken op de conditie van hun oren, ogen, neus, gebit, buik, hart en longen. Sommige dierenartsen zijn bereid, zeker wanneer het meerdere konijnen betreft, om bij je thuis te komen, wat een hoop stress scheelt voor je konijnen.

Goede weerstand konijn en soort vaccin belangrijk

Het kan ook erg schelen, welk soort vaccin gegeven wordt en in welke combinatie. Voor veel konijnen is het prettiger als niet alle vaccinaties in één keer gegeven worden, maar als er tussen de combinatie Myx/VHD1 en de VHD2 een rustperiode van een week of twee wordt genomen. Vaccinaties kunnen minder heftig gemaakt worden door vooraf te zorgen voor een optimale weerstand. En aangezien een goede weerstand begint in de darmen is het zinvol de darmwerking te optimaliseren aan de hand van een goed darmprotocol.

Verder kunnen vaccinaties begeleid worden met homeopathische medicijnen, celzouten en, speciaal bij angstige of oudere konijnen, op maat samengestelde bloesems.

Als je niet vaccineert: goede weerstand konijn èn discipline

Wanneer mensen besluiten hun konijnen (op dit moment) niet te laten vaccineren gelden gedeeltelijk dezelfde regels. Ook hier is het belangrijk om, uitgaande van een goede darmgezondheid, de weerstand op een zo hoog mogelijk niveau te brengen, waarbij de hulp ingeroepen kan worden van kruidenpreparaten.

Verder vraagt dit een forse discipline van de mensen die bij het konijn horen:

- uiterste hygiëne van hokken en konijnenspullen
- niet met je straatschoenen bij de konijnen komen als er een kans bestaat dat die schoenen besmet materiaal vervoeren
- handen wassen voordat je aan je konijnen komt bij mogelijk besmettingsgevaar
- de konijnen beschermen tegen alle (stekende) insecten

En dat niet een week, maar voortdurend!

Beide zienswijzen mogen naast elkaar bestaan

Belangrijk in deze kwestie is, dat mensen die gewend zijn hun konijnen jaarlijks te laten vaccineren en mensen die dat na zorgvuldige overweging besluiten dat niet te doen met elkaar in gesprek blijven. En misschien kan een complementaire begeleiding hier een brug slaan tussen beide zienswijzen.

3.2 Konijnen en de rui

Over de rui bij konijnen bestaan veel verschillen van inzicht en veel onduidelijkheden. Sommige konijnenhouders zeggen, dat ze bij hun volwassen konijnen zelden of nooit een ruiperiode hebben waargenomen, sommigen spreken van een ruiperiode twee keer per jaar en anderen menen zelfs vier keer per jaar een rui waar te nemen.

Waarom liggen deze verschillen?

Deze verschillen zijn gedeeltelijk heel goed te verklaren. Zijn het binnen- of buitenkonijnen? Langharig of juist kort? En als de konijnen kortharig zijn, bestaat hun vacht dan uit van die stugge, borstelachtige haartjes of zachte, fijne donsachtige haartjes? Zijn het jonge konijntjes, die nog van hun babyhaartjes af moeten of zijn het senioren? Al deze factoren bepalen niet alleen frequentie en intensiteit van de rui, maar ook hoe makkelijk die rui waargenomen wordt door mensen.

Twee grote ruiperiodes

Maar dit gezegd hebbend kunnen we stellen, dat konijnen twee keer per jaar, namelijk in het voorjaar en in de herfst een grote ruiperiode doormaken en daarnaast nog één of twee keer per jaar een kortere, minder hevige periode van meer dan normaal haarverlies.

Periode van verhoogde kwetsbaarheid

Bij rui zijn niet alleen de fysieke factoren belangrijk, maar ook emotionele en spirituele factoren. "In de rui zijn" betekent een periode van verhoogde kwetsbaarheid voor het konijn, want er moet een periode worden overbrugd waarin konijnen gevoeliger zijn voor temperatuurwisselingen en ongedierte en waarin veel energie gegeven moet worden aan het laten groeien van de nieuwe haren.

Konijnen kunnen zich in deze periode onzekerder voelen, de verhouding met soortgenoten en de mens kan wat anders zijn dan anders (meer irritaties of juist meer afhankelijk, steunzoekend gedrag) en ze zijn vatbaarder voor stressgerelateerde ongemakken, zoals darmproblemen. Dit betekent niet, dat een ruiend konijn gezien moet worden als patiënt

(uiteindelijk gaat het om een natuurlijk proces) maar wel, dat de mens extra alert moet zijn en klaar moet staan voor het nemen van ondersteunende maatregelen.

Uitstekende pluizen

Bij een grote rui verliezen konijnen in hoog tempo echt grote hoeveelheden haar. Meestal begint de rui bovenaan, dus bij de kop en schouders en zakt geleidelijk af, via de rug en flanken naar het kontje en de dijbenen. Konijnen kunnen er in die periode heel lelijk uitzien, met grote eilanden waarop alleen maar nieuwe kleine haartjes groeien afgewisseld met grote plekken oude, loszittende vacht die aan alle kanten uitpluist. Dit is een volkomen normaal verschijnsel en niets om je zorgen over te maken.

Kale plekken horen niet bij de rui

Iets anders is het, als konijnen opeens kale plekken krijgen in hun vacht, al dan niet met witte schilfers of jeuk. Dat is géén kenmerk van rui, maar lijkt eerder te wijzen in de richting van een huidaandoening of mijt. Hiervoor is het altijd zinvol om contact op te nemen met een konijnkundige dierenarts. Deze aandoeningen kunnen altijd optreden, dus ook samengaan met de ruiperiode. Dat alleen al maakt, dat het belangrijk is om je konijnen extra te observeren tijdens de rui, om te kijken of alles op een natuurlijke, gezonde manier verloopt.

Grote ruiperiode duurt ongeveer zes weken

Normaal gesproken duurt een grote ruiperiode ongeveer een week of zes, maar soms kunnen konijnen er extra vlot doorheen gaan of er juist langer in blijven hangen. Dat is op zich geen reden tot ongerustheid, maar als een konijn vrijwel voortdurend in de rui lijkt te zijn is het niet ondenkbaar dat er sprake is van een tekort aan bepaalde voedingsstoffen. Een advies van een voedingsdeskundige of diertherapeut kan dan heel waardevol zijn.

Borstelen

Ruiende konijnen kunnen geholpen worden om hun oude haren kwijt te raken door:

- ze te borstelen
- ze met een vochtige (was)hand te aaien
- ze met draaiende bewegingen te kroelen
- met een microvezeldoekje door hun vacht te gaan

Bij borstelen is het belangrijk gebruik te maken van een borstel van natuurlijk materiaal of van een meeverende universeelborstel zonder bescherm dopjes.

Niet plukken of elektrisch ontharen

Laat elektrische ontharingsapparaten liever links liggen – hoewel de meningen hierover verdeeld zijn lijkt de kans op het afsnijden van gezonde haren en het veroorzaken van wondjes op de gevoelige konijnenhuid groot te zijn. Ook het plukken van een konijn is af te raden, omdat de kans op het ‘meeplukken’ van nog vastzittende haren groot is en daardoor ook de kans op wondjes of beschadiging van de haarknopjes.

Trimmen

In alle gevallen is het zinvol met enige regelmaat en beroep te doen op een professioneel konijntrimmer of om zelf een trimcursus te volgen.

Verstopping door haren

Een van de grote gevaren van de rui is, dat konijnen (die zichzelf en hun partner nu eenmaal altijd likken) zoveel haren binnen krijgen dat dat tot een verstopping leidt. Konijnen hebben eigenlijk altijd haren in hun maag en weten daar normaal gesproken wel mee om te gaan. Maar als er echt grote klonten haar in de maag zitten kan dat de oorzaak zijn van een levensbedreigende verstopping.

Kettingkeutels, kleinere keutels of minder keutels

De eerste tekenen daarvan kunnen zijn dat een konijn 'kettingkeutels' produceert, dat wil zeggen keutels die met strengetjes haar aan elkaar vast zitten. Ook bij kleiner wordende keutels moeten de alarmbellen gaan rinkelen en helemaal als er dan ook nog minder keutels geproduceerd worden.

Verstopping voorkómen

Verstopping kan vaak voorkómen worden door veel grof hooi te voeren en extra te laten drinken. Soms vinden konijnen kruidenthee lekkerder dan gewoon water en drinken daar dan ook enthousiaster van. Lindebloesemthee of thee met een drupje berkenelixer er in wordt door veel konijnen heerlijk gevonden en is tamelijk neutraal wat werking betreft.

Celzouten en Bachbloesem

Celzouten helpen om tekorten te voorkomen of aan te vullen en om de darmwerking te stimuleren. Op maat gemaakte Bachbloesems helpen een konijn om zich zekerder te voelen van zichzelf, grond onder de pootjes te houden en om te gaan met de veranderingen in zijn leven.

Ananas en papaja

Sommige enzymen zoals die voorkomen in bijvoorbeeld ananastelen of onrijpe papajavruchten, helpen om eiwitten af te breken. Ze helpen op zich genomen niet tegen een haarbal, maar breken de voedselresten af die zo'n haarbal samenhoudt. Hierdoor wordt de prop kleiner en kan dan vaak stukje bij beetje het maagdarmkanaal passeren.

Darm Compositum en Trias Omega

Om de darmwerking in deze periode een milde boost te geven kunnen kruidenpreparaten worden ingezet. Twee keer daags 5 druppels Darm Compositum van De Groene Os kunnen, zeker bij oudere konijnen, net dat tikje extra geven zodat de rui normaal verloopt.

Producten met lijnzaadolie zoals Trias Omega van De Groene Os kunnen ook helpen om de darmen hun werk goed te laten doen, maar zijn tegelijk belangrijk voor het krijgen of behouden van een mooie, volle, glanzende vacht. Dat is ook de reden, dat in veel goede merken konijnenvoer al wat lijnzaadolie zit. Als je tijdens de rui wat extra lijnzaad wilt geven kan dat in de vorm van een paar druppeltjes Trias-omega-olie.

Spaarzaam met preparaten

Wees spaarzaam met het gebruik van deze preparaten, want sommige konijnen reageren op een te veel aan lijnzaadolie met flinke diarree. Begin, afhankelijk van de grootte van het konijn, met 2 tot 4 druppeltjes olie. Hoe goed ook, het blijven supplementen terwijl de basis voor de gezondheid van een konijn ligt in dagelijkse voeding van goede kwaliteit, veel beweging en veel liefde.

3.3 Darmproblemen bij konijnen

Goed werkende darmen zijn voor een konijn letterlijk van levensbelang. Jammer genoeg geven zowel de anatomie als de leefomstandigheden alsook het karakter van het konijn zoveel aanleiding voor darmproblemen, dat je soms verbaasd bent dat het nog zo vaak goed gaat.

Als een konijn écht darmproblemen heeft zoals verstopping, een gasbuik of diarree moet je er gewoon mee naar de (holistisch) dierenarts, het liefst naar eentje die echt deskundig en ervaren is op het gebied van konijnen. Totdat je daar terechtkunt zijn er wel dingen die je alvast kunt doen, maar bij serieuze darmklachten heb je gewoon professionele ondersteuning nodig. Maar je kunt als konijnenmens wel een heleboel doen om darmproblemen ofwel te voorkómen ofwel ervoor te zorgen dat ze niet escaleren.

Anatomie

Om even helder te krijgen waarom er zo makkelijk darmproblemen ontstaan, is het goed om te kijken naar de anatomie en de normale spijsvertering van het konijn. Een konijn heeft, zoals het een planteneter betaamt, zeer lange darmen, die echter ook nog dun zijn en uiteraard flink opgerold in de buik liggen. De onverteerbare vezels worden vanuit de dunne darm gelijk doorgestuurd naar de dikke darm en komen als mooie, ronde, droge keutels naar buiten. De beter verteerbare delen gaan een andere weg: die worden vanuit de dunne darm eerst naar de blindedarm gestuurd en met behulp van bacteriën omgezet in een goed-verteerbare brij die daarna naar de dikke darm gaat. Daarvandaan worden ze uitgepoept in de vorm van kleine, vochtige, glimmende 'druiventrosjes' die, in tegenstelling tot de droge keutels, duidelijk naar poep ruiken.

Blindedarmkeutels

Het bijzondere is nu, dat konijnen deze blindedarmkeutels weer opeten, hetzij rechtstreeks uit de anus, hetzij van de grond. Deze keutels zitten vol met vitamines en mineralen en smaken bovendien, als je het konijn mag geloven, héérlijk! Als je je konijn met een verzaligd gezicht of met een trekkend velletje ergens op ziet smakken terwijl je zeker weet dat je niet net iets heel lekkers hebt uitgedeeld, maar dat het hoogstwaarschijnlijk de blindedarmkeutels zijn die genietend worden opgepeuzeld. Dit is echt een heel belangrijk

onderdeel van het proces, want als de blindedarmkeutels niet gegeten worden kan dit leiden tot ernstige voedingstekorten.

In alle stadia van het spijsverteringsproces kan het mis gaan. En het lastige is dat konijnen heel erg slecht zijn in het laten zien van pijn of het zich niet lekker voelen. Dus als ze dan eindelijk laten zien dat ze klachten hebben moet je dat echt serieus nemen en gelijk actie ondernemen!

Uiterlijk waarneembare klachten zijn bijvoorbeeld:

- niet willen eten
- een opgezwollen, hard buikje of een uitstulpende maag
- kleine, droge, harde keutels of helemaal geen keutels
- een konijn dat stil is, snel ademt, zich terugtrekt in een donker hoekje, tandenknarst, onrustig is, steeds gaat verliggen
- een partner die in de bovengenoemde situatie zijn/haar partner volledig met rust laat
- blindedarmkeutels die niet opgegeten (kunnen) worden, hiermee wordt dus niet een wat dun uitgevallen blindedarmkeutel bedoeld, maar echte plakken waterdunne ontlasting

Tenzij je een zeer ervaren konijnenmens bent, zijn dit allemaal redenen om zo snel mogelijk naar de dierenarts te gaan.

Voor meer medische info kun je hier terecht. Het is zeer aan te raden om tijdig, dus als er helemaal geen sprake is van een darmprobleem, de informatie op deze site eens goed door te lezen en je deze echt 'eigen' te maken. Ziektes komen bij konijnen vaak onverwacht en zijn nogal eens heftig. Hoe steviger je dan zelf in je schoenen staat, hoe beter het is voor jezelf en je konijn.

Leefomstandigheden

Net als bij mensen is beweging verschrikkelijk belangrijk voor een goede darmwerking. Als het hieraan ontbreekt doordat konijnen ongeveer dag en nacht in een hokje van 1 meter bij 60 centimeter zitten, heeft dit invloed op met name de darmperistaltiek. Veel mensen die konijnen als huisdier hebben zijn niet in de gelegenheid om hun konijnen 24/7 los te laten lopen. Zorg dan in elk geval voor een grote ren, al dan niet aansluitend aan het konijnenhok, waar ze minimaal een aantal uren per dag kunnen uitlopen.

Probeer je konijnen te verleiden tot een actief leven d.m.v. speelgoed of een wisselende manier van eten aanbieden. Midden op de dag zijn konijnen naar hun aard minder actief, maar aan de randen van de dag kunnen ze, als ze de kans krijgen, lekker actief zijn. Als ze daar de ruimte voor krijgen zal dat niet alleen invloed hebben op hun humeur en hun sloopgedrag, maar ook op hun spijsvertering!

Karakter

Het kan niet vaak genoeg gezegd worden: konijnen zijn prooidieren. Ze laten pas zien dat ze ziek zijn of pijn hebben als het écht niet anders kan. Verder verbijten ze hun narigheid liever, maar op de een of andere manier komt het er dan toch uit.

Haken aan kiezen, loszettende tanden, een infectie aan de urinewegen, een blaassteen, stress over de kat van de burens, over een met veel lawaai en getoeter langs rammelende

vrachtauto of een lawaaiig verlopend kinderfeestje: al die dingen kunnen je konijnen uit hun evenwicht brengen met darmproblemen tot gevolg.

Deze factoren zijn het moeilijkst te controleren, omdat je als mens zijnde vaak niet aanvoelt wat stress kan veroorzaken bij je konijnen en daardoor dus achter de feiten aanloopt. Het helpt wel om je konijnen op een ontspannen manier met een veelheid van indrukken in aanraking te brengen en daarbij vrolijk en geruststellend aanwezig te zijn. Daar zijn konijnen heel gevoelig voor! Als je konijnen langduriger aan stressvolle situaties blootgesteld moeten worden, bijvoorbeeld bij verhuizing, vakantie of de jaarwisseling is het zinvol om een natuurlijk kalmerend middel in te zetten.

Ondersteunende middelen

Maar er zijn meer ondersteunende middelen die je kunt toepassen als een van je konijnen problemen heeft met zijn darmen.

Kruiden ter voorkoming en herstel

Thee van fenegriek, venkel, citroenmelisse of kamille kan een krampstillende werking hebben. Fenegriek verzorgt bovendien de darmen en herstelt de eetlust. Veel kruiden die konijnen normaal gesproken graag eten, zoals weegbree en paardenbloem, hebben een gunstige invloed op de spijsvertering.

Zowel bij dunne ontlasting, om ontlasting zachter te maken, tegen gasvorming of op het moment dat je konijn zo ziek is dat het niets wil eten, kun je uitwijken naar een tinctuur zoals Darm Compositum. Hierin zijn kruiden verwerkt die de darmwerking normaliseren. Als je konijn weer helemaal fit is en lekker eet en drinkt kun je hem, door het dagelijks aanbieden van een gevarieerde portie kruiden, zo goed mogelijk ondersteunen bij het voorkomen van nieuwe darmproblemen.

Verse of gedroogde kruiden als dille, peterselie, selderij, brandnetel, weegbree, paardenbloem en melisse helpen om de darmflora gezond te maken of te houden.

Celzouten

Ieder konijnenmens zou eigenlijk een paar verschillende celzouten in huis moeten hebben. Er bestaan 27 celzouten en ze hebben allemaal hun waarde, maar sommige ervan zijn juist voor konijnen met darmproblemen erg belangrijk.

Los per celzout een tabletje op in wat water en geef dat met een spuitje te drinken aan je konijn. Je kunt dit elk uur herhalen, ook in combinatie met de medicijnen van de dierenarts.

ORS

Veel konijnen knappen enorm op van ORS. Dit is een elektrolytische oplossing, een middel dat normaal gesproken gegeven wordt bij diarree en daardoor bij dreigende uitdroging. In de praktijk blijkt dat de werking echter veel breder is. Konijnen met buikpijn vinden lauwe ORS vaak heerlijk en kunnen er helemaal van opleven. Het extra vocht dat ze binnenkrijgen met ieder spuitje ORS is zowel bij verstopping als bij diarree waardevol. Je kunt ORS zelf maken van 200 ml gekookt water waar je 1 theelepel suiker aan toevoegt en een kwart theelepel (Keltisch zee)zout. Alles goed op laten lossen en af laten koelen tot lauw. Om het iets lekkerder te laten smaken kun je er een paar druppeltjes appelsap in doen. ORS is ook

als kant-en-klaar poeder te koop, maar let er dan op dat je een merk koopt zonder veel kunstmatige toevoegingen.

Megacolon

Een bijzondere vorm van darmproblemen zie je bij konijnen met een z.g. megacolon. Hier is echter zoveel over te zeggen, dat dit niet binnen deze blog past. Daarover een andere keer dus graag meer.

3.4 Waar je aan moet denken bij een konijn met luchtwegproblemen

Iedereen die al wat langer met konijnen optrekt zal het herkennen: een konijn dat opeens begint te niezen. Misschien eerst heel af en toe een bescheiden niesje maar langzamerhand worden de niesbuien heviger en produceert je konijn veel snot, soms helder van kleur, soms dik en pusserig. Als een konijn veel snot heeft zal hij proberen zijn neusje schoon te houden door daar steeds met zijn pootjes langs te vegen. Dat is dan ook duidelijk zichtbaar, want die voorpootjes kunnen er echt heel vies uit gaan zien. De ziekte waar in zo'n geval als eerste aan gedacht wordt heet in het Nederlands dan ook heel toepasselijk Snot.

Snot

Een konijn met dit soort klachten moet altijd gezien worden door een dierenarts, want aan het niezen kunnen verschillende oorzaken ten grondslag liggen. Er kan sprake zijn van een pasteurellabacterie die (het besmettelijke) Snot veroorzaakt, maar ook een vreemd voorwerp dat vastzit in een neusgang (denk bijvoorbeeld aan ingedroogd aangekoekt neusslijm of aan een vastzittend hooi- of grassprietje) kan tot dit soort klachten leiden.

Maar ook een kieswortel of een abces kan de boosdoener zijn. Het is dus belangrijk om dit goed uit te laten zoeken, zodat de ziekmakende oorzaak kan worden verholpen. Een dierenarts zal ook uit kunnen sluiten of de klachten symptomen zijn van ernstige ziektes als syfilis of myxomatose.

Een bacterie of een verkeerde huisvesting?

Een konijnkundige dierenarts zal op grond van de bevindingen een behandeling opstarten, vaak bestaande uit het voorschrijven van één of meerdere soorten antibiotica, al dan niet in

combinatie met neusspoelingen. Snot kan besmettelijk zijn, dus de kans dat meerdere konijnen tegelijkertijd behandeld moeten worden is zeker niet denkbeeldig.

Maar in veel gevallen zijn het niezen en snotteren echter geen gevolg van een bacterie of een vreemd voorwerp, maar het gevolg van andere factoren die veel meer op het terrein van huisvesting, verzorging en voeding liggen. Daar willen we wat meer licht op laten schijnen.

Huisvesting en verzorging

Niezen, snotteren en rode, tranende oogjes kunnen simpelweg te maken hebben met een tochtige standplaats van het konijnenhok. Ook het voor de huisvesting gebruikt materiaal kan deze problemen opleveren. Zo kunnen bijvoorbeeld spaanplaat of oplosmiddelen in de gebruikte verf of beits ernstige luchtwegproblemen veroorzaken.

Ook een bekende boosdoener is een konijnenkooi die is afgesloten door een plastic kap. Fijn dat de konijnen niet te veel troep in huis maken als ze hun toilet uit gaan scheppen, maar voor de konijnen zelf zijn deze kooien een ramp! De urinedampen kunnen niet weg en dit kan leiden tot echt ernstige problemen. Weg dus met die afgesloten kooien! Fokkers en houders van een konijnenopvang, die hun konijnen vaak gehuisvest hebben in zogenaamde konijnenflats, zullen extra aandacht besteden aan de ventilatie, omdat ze anders tegen dezelfde problemen aanlopen.

Bodembedekking

Ook het soort bodembedekking is erg belangrijk met het oog op luchtwegproblemen. Jarenlang was het gebruikelijk om konijnen op zaagsel te laten zitten. Dat was goedkoop, rook fris en was makkelijk verkrijgbaar. Tegenwoordig wordt het steeds minder gebruikt, niet alleen omdat het in verband wordt gebracht met het ontstaan van luchtwegproblemen, maar ook omdat het mogelijk kankerverwekkend is. Als dat inderdaad zo is (de onderzoeksresultaten zijn nog niet zo eensluidend hierover), is het nog niet helemaal zeker waardoor die problemen dan veroorzaakt worden. Mogelijk door het gebruik van de geurstof om het zaagsel zo lekker citroenfris te laten ruiken. Het is in elk geval de moeite waard om zaagsel te vervangen door bijvoorbeeld hennepstrooisel of hout- dan wel papierkorrels. Er is tegenwoordig veel te koop op het gebied van bodembedekking, dus rondkijken en ervaringen uitwisselen is erg zinvol.

Schoonhouden

Een hok dat niet regelmatig wordt schoongemaakt, is ook een bron van narigheid. Allerlei bacteriën en uitscheidingsstoffen blijven in de omgeving van de konijnen rondhangen en irriteren de gevoelige luchtwegen. Niet alleen leegscheppen is dus het advies, maar ook goed schoonsoppen. Dat laatste het liefst met zeep op natuurlijke basis (bijvoorbeeld op basis van kokosolie). Om te desinfecteren kun je een drupje theeboomolie aan het sop toevoegen. Naspoelen met schoon water en zo goed mogelijk (laten) drogen geeft het beste resultaat.

De lucht in de leefomgeving

Een schone lucht helpt om de luchtwegen schoon te houden. Konijnen die buiten zitten in de dampen en het fijnstof van de naastgelegen snelweg hebben het moeilijk, net als konijnen die in een tuin staan waar regelmatig gebarbecued wordt of waar het terras wordt verwarmd door middel van een allesbrander. Net als wij mensen hebben ook onze dieren

hier last van. We leven nu eenmaal in een samenleving waar deze dingen spelen en daarom kunnen we de konijnen niet altijd overal tegen beschermen. Maar het helpt soms al als je je bewust bent van het feit dat dit niet de meest optimale omstandigheden zijn voor konijnen. En soms kun je door kleine maatregelen te nemen, bijvoorbeeld door het aanbrengen van meer beplanting of door de konijnen op een ander plekje te huisvesten, de leefomgeving nét iets geschikter maken.

Voeding

Wat we de konijnen te eten geven is direct van belang voor hun luchtwegen. Niet alleen doordat de juiste voeding zorgt voor een goede darmwerking, wat cruciaal is voor álle gezondheidsaspecten, maar ook doordat we onbedoeld voeding kunnen geven die luchtwegklachten veroorzaakt.

Stoffig hooi

Op het lijstje van probleemveroorzakers staat stoffig hooi met stip op één. Dit is echt een heel lastige, want je betreft je hooi al heel lang van dezelfde (biologische) boer of je koopt al heel lang tot volle tevredenheid merk X en dan opeens begint er een konijn te niezen. Om te weten of er een relatie is kun je zelf eens boven zo'n zak gaan snuffelen of graai er eens goed in met je handen – niet zelden merk je dan het gekriebel in je neus op. Mogelijk is dit de boosdoener bij je konijnen. En dan is er maar één remedie en dat is overstappen op ander hooi. Als je meerdere konijnen hebt is het niet altijd zo, dat álle konijnen een niesreactie hebben op stoffig hooi. Soms wel, maar soms zijn het alleen de heel jonge of juist de oudere, kwetsbare dieren die als eerste laten merken dat dit hooi hun niet goed bekomt.

Biks

Brokjes zijn een verhaal apart. Hoe fabrikanten ook hun best doen om duidelijk te maken dat hun biks samengesteld is uit bijvoorbeeld timothy-hooi en smakelijke kruiden, het is een samengesteld, bewerkt product waar altijd ingrediënten of hulpstoffen in kunnen zitten waar konijnen last van kunnen hebben. Soms kunnen dat echt allergische reacties zijn, soms zijn het gewoon stoffen die het konijn niet zo goed bekomen. Theoretisch is daar een groot verschil tussen, maar praktisch gezien niet. Je wilt immers je dieren eten geven dat zo goed mogelijk voorziet in hun behoeftes en dat hun goed bekomt. Als dat niet het geval blijkt te zijn en het ze mogelijk zelfs schaadt dan kun je het beter anders aan gaan pakken.

Bioresonantie

Als je het gevoel hebt dat de klachten van je konijn verband houden met de voeding kun je proberen op een ander merk over te stappen of het desbetreffende product niet meer geven. Als je precies wilt weten wat de boosdoener is, kun je overwegen een test te laten doen bij bijvoorbeeld een natuurgeneeskundig therapeut. Een therapeut die werkt met bioresonantie kan in korte tijd een nauwkeurige test uitvoeren en ook met behulp van kinesiologie of Quantum Touch kan worden vastgesteld welke stoffen een disbalans veroorzaken in het systeem van je dier.

Kruiden

Konijnen zijn meestal gek op kruiden, dus waarom zou je ze geen kruiden aanbieden die goed zijn voor hun luchtwegen? Te denken valt dan o.a. aan Echinacea, kamille, tijm, fenegriek, ogentroost, weegbree, salie, munt en basilicum. Niet allemaal tegelijk, niet te veel, maar voldoende voor een hapje hier en een plukje daar. Met het voeren van verschillende kruiden, vers of gedroogd, kun je het eten ook 'spannend' houden en dat is

enorm belangrijk voor het konijnenwelzijn. Soms goedkoper en altijd veel beter dan allerlei commerciële konijnensnoepjes!

En, heel belangrijk: dit soort kruiden dóet echt iets. Ze werken slijmoplossend of helpen om de longen sterk te maken. Veel kruiden houden schimmels, virussen en bacteriën op afstand en ze werken op hun bescheiden manier aan de gezondheid van het hele konijn, van neus tot staartje!

4. Konijnengedrag

Konijnen hebben hun eigen typische gedrag. We kiezen ervoor om 2 momenten in het jaar te belichten waar konijnen een beetje extra ondersteuning kunnen gebruiken: tijdens de jaarwisseling en de vakantieperiode.

4.1 Kruitlucht en gillende keukenmeiden: vuurwerkstress bij konijnen

De laatste maanden van het jaar zijn weer aangebroken. Dat betekent ook dat huisdiereigenaren geconfronteerd worden met datgene wat voor de één een bron van lang verwacht genoeg is en voor de ander een jaarlijks terugkerende ergernis: vuurwerk. Als dat afsteken van vuurwerk nu maar beperkt bleef tot die ene Oudejaarsavond was het leed nog wel te overzien, maar in veel gemeentes is vanaf eind november tot begin januari het geknal niet van de lucht en daar hebben veel dieren last van.

De bekende vuurwerkstress

Van honden, paarden en katten is al lang bekend dat ze enorm gestrest kunnen raken van die plotselinge uitbarstingen van licht en lawaai. Hondeneigenaren geven bijvoorbeeld aan dat hun hond niet meer uitgelaten wil worden, thuis steeds onder de bank kruipt of jankend in de keuken zit. Paarden- en kattenbezitters melden eveneens stressgerelateerde verschijnselen.

Ook konijnen lijden hieronder

Wat onderbelicht zijn de problemen die konijnen met vuurwerk kunnen hebben. Toch moeten die zeker niet onderschat worden. Vooral konijnen die standaard buiten zijn gehuisvest, zitten die periode midden in het geknal en kunnen vrijwel nergens heen vluchten, wat hun natuurlijke gedrag zou zijn in zo'n situatie. In hun nachthok dringt het geluid even hard door als in hun ren en de lichtflitsen worden maar nauwelijks tegengehouden. Onder de grond gaan, wat in het wild hun onmiddellijke reactie zou zijn, kunnen ze meestal niet. Afhankelijk van het konijn kunnen de gevolgen variëren van milde

stress, overdag in het nachthok blijven zitten en helemaal wat schrikkerig zijn tot aan een stilliggende darm of zelfs een hartstilstand.

Binnenkonijnen

Voor binnenkonijnen ligt de zaak wat anders, want door ramen te sluiten en eventueel de gordijnen dicht te doen blijft het vuurwerk automatisch al wat meer op afstand. Toch zijn er ook binnenkonijnen die stressgerelateerde klachten krijgen, zeker op Oudejaarsavond zelf.

Kruitlucht

Een bijkomend probleem voor zowel binnen- als buitenkonijnen is de geur van kruit en vuur die overal doorheen dringt en konijnen een zeer ongemakkelijk gevoel kan geven.

Praktische oplossingen voor buitenkonijnen

Gelukkig is het heel goed mogelijk om met praktische ingrepen konijnen door deze periode heen te helpen. In de eerste plaats is er natuurlijk de huisvesting, buitenkonijnen kunnen niet zomaar binnen gaan wonen. Zij hebben de afgelopen maanden een dikke wintervacht ontwikkeld en als ze nu op kamertemperatuur gehuisvest worden, zullen ze voortijdig in de rui gaan en hun wintervacht kwijtraken. Dat betekent dat ze die winter niet meer naar buiten kunnen.

Maar soms zijn er mogelijkheden in de vorm van een ongebruikte onverwarmde kamer die tijdelijk konijnveilig gemaakt kan worden. Of zijn er mogelijkheden om een konijn in de schuur of garage te laten wonen. Als er geen geschikte schuur of garage is, kan overwogen worden de buitenren te isoleren met bijvoorbeeld stro. Tegenwoordig is er zelfs stro te verkrijgen dat een speciale brandvertragende behandeling heeft ondergaan wat zeer zeker de veiligheid verhoogt.

Rustige muziek

Voor binnenkonijnen kun je, zoals eerder aangegeven, de geluiden wat verzachten door ramen, deuren en gordijnen te sluiten. Verder wil het, zowel voor buiten- als voor binnenkonijnen, wel eens helpen om een radio aan te zetten of een geluidsinstallatie te gebruiken en dan rustige muziek te laten horen. Konijnen zijn gek op muziek en reageren daar erg goed op!

Heb zelf een goede houding

Konijnen kunnen ook veel steun ontleenen aan de houding van hun mensen. Straal uit dat je zelf niet angstig bent, dat het geen kwaad kan maar dat het juist erg leuk of mooi is wat er daar in de lucht allemaal gebeurt. Dat je geniet van de mooie kleuren en vormen en dat de bijbehorende geluiden alleen de feestvreugde maar verhogen.

Natuurlijke middelen inzetten

Ondersteuning met natuurlijke middelen is ook succesvol. Het is al langer bekend dat konijnen goed reageren op Rescue Remedy (Bach Remedy). Maar het is ook mogelijk om Bachdruppels op maat te laten maken door een diertherapeut, zodat ze helemaal op je eigen konijn zijn afgestemd. Dus van nature bange, onzekere konijnen krijgen dan een andere samenstelling dan konijnen die normaal gesproken dominant gedrag vertonen of zich verantwoordelijk voelen voor hun partner.

Verder zijn er kalmerende kruiden die prima door konijnen verdragen worden, zoals bijvoorbeeld melisse, valeriaan of kamille. Een aantal van deze kalmerende kruiden zijn ook terug te vinden in een rustgevende tinctuur als bijvoorbeeld Relax Compositum. Het voordeel van deze natuurlijke middelen is dat ze voor je konijn niet schadelijk of belastend zijn en dat ze probleemloos de hele vuurwerkperiode door gegeven kunnen worden.

Op deze manier moet het mogelijk zijn om samen met je konijnen de decembermaand feestelijk door te komen!

4.2 Vakantie!

De meeste vakantieplannen voor de zomervakantie worden midden in de winter gemaakt, schijnt het. In januari, op de Vakantiebeurs of zo. In een koud, grijs en nat Nederland lijkt dan opeens die reis naar een zonnig eiland voor de Griekse kust, de lavendelvelden in Zuid-Frankrijk of de krijtrotsen van de Engelse kust onweerstaanbaar aantrekkelijk. En voor je het weet heb je een tweeweekse reis geboekt. Maar ja.... die konijnen....wat doen we daarmee?!

Konijnen mee op vakantie

Gelukkig zijn er voor de vakantievierders onder ons heel wat mogelijkheden om én prettig vakantie te vieren én goed voor je dieren te zorgen. Een van de mogelijkheden is om je konijnen mee te nemen op vakantie. Dat kan prima, als er aan een aantal voorwaarden wordt voldaan.

De reis

De vakantiebestemming moet niet verder dan drie à vier uur reizen zijn, hetzij per auto of per trein. Niet per vliegtuig, omdat konijnen bij de meeste maatschappijen niet mee mogen als handbagage en dan dus opgestapeld worden in het bagageruim. Maar met openbaar vervoer of auto gaat het over het algemeen erg goed.

De plaats van bestemming

Een andere voorwaarde is, dat het op de plaats van bestemming konijnveilig moet zijn en konijnvriendelijk.

Konijnveilig

- Liggen de snoeren goed weggewerkt in de vakantiebungalow of caravan?
- Is het goed af te sluiten en te beveiligen tegen inbraak en vernielzucht (vergis je ook niet in de ondernemingslust van een paar aangeschoten campinggasten!) ?
- Kunnen de konijnen niet ontsnappen?
- Is het vakantieverblijf goed te beveiligen tegen roofdieren, -vogels en (groene) vliegen?

Konijnvriendelijk

- Is er een mogelijkheid om ze (gedeeltelijk) los te laten lopen?
- Kunnen ze lekker hun energie kwijt?
- Is er een veilige plek waar je een buitenren kunt opzetten?

Verder: oriënteer je op de aanwezigheid van goede konijnendierenartsen in de nabije omgeving en neem een uitgebreide EHBO-tas mee voor als er toch iets mis zou gaan.

Vakantiepark

Dit lijkt misschien een hele lijst aan eisen en voorwaarden, maar in de praktijk blijkt een goed vakantiepark hier, soms met enige aanpassingen, tamelijk makkelijk aan te voldoen. Let goed op: sommige vakantieparken accepteren geen huisdieren. Het loont dan de moeite om even te vragen of ze hier ook konijnen mee bedoelen, want vaak valt daar wel over te praten. Niet als het gaat om vakantieverblijven voor mensen met last van allergieën – daar komen ook konijnen niet naar binnen.

Woningruil in de vakantie

Als je je vakantie nog moet boeken kun je ook denken over woningruil of – oppas. Hier is op het internet veel over te vinden, maar je kunt natuurlijk ook zelf een advertentie zetten of bij familie of kennissen informeren.

Vakantiepension

Op welke manier dan ook: als je goed voorbereid bent is het meenemen van je konijnen naar je vakantieadres prima mogelijk en levert niet meer stress op dan de reis naar een vakantiepension.

Want dat is natuurlijk ook een mogelijkheid: je konijnen wegbrengen naar een vakantieopvang. Gelukkig zijn er tegenwoordig veel meer goede pensions dan er tien jaar geleden waren. Veel konijnenopvangen bieden ook logeermogelijkheid en vaak doen ze dat goed en gewetensvol.

Ingeënt konijn

Voorwaarde is, dat je konijnen volledig zijn ingeënt. Doe dat vooral tijdig, want anders kan de combinatie van dierenarts met vaccinatie en pension rampzalig uitpakken.

Waar let je op bij een konijnenpension?

Bij deze 2 organisaties vind je lijsten met gekeurde konijnenpensions: Stichting Konijnenbelangen en Bunnybunch.

Omdat het aanbod nogal wisselt zijn geen van beide lijsten helemaal up-to-date, dus het loont zeker de moeite om buiten deze lijsten om zelf op zoek te gaan en ervaringen van vrienden en kennissen te vragen. Het blijft toch ook altijd een kwestie van gevoel, want je vertrouwt je lieve huisdier voor een paar weken toe aan de zorg van een vreemde – er moet iets zijn van een klik tussen jou en de pensioneigenaar.

Een konijnenpension moet je ook echt incalculeren in je vakantiebudget, want je betaalt al gauw 10 à 20 euro per dag voor een konijnechtpaar. Als het goed is ben je dan ook helemaal ‘ontzorgd’: je konijn wordt goed verzorgd, gevoed en bewaakt, als het ziek is gaat er iemand mee naar de dierenarts en het krijgt dan de nodige medicatie toegediend door deskundige mensen. Een prima vakantieoplossing dus. Informeer goed naar de mogelijkheden om te spelen of los te lopen, informeer goed naar de tijdelijke huisvesting en als dat allemaal bevalt ga je zelf heerlijk relaxed op pad.

Buren of vrienden zorgen voor je konijnen

Een andere mogelijkheid is om je konijnen thuis te laten en vrienden of buren te vragen bij jou thuis voor ze te zorgen. Als de afspraken hierover helder zijn kan dit een heel goede, stressvrije oplossing zijn voor je konijnen. Ze blijven in hun eigen vertrouwde omgeving en zeker als de mensen die ze verzorgen niet alleen maar een bak voer en water komen brengen maar ook qualitytime met ze doorbrengen kan dit heel goed gaan.

Of je konijnen gaan bij je vrienden logeren

Een variant hierop is natuurlijk om je konijnen tijdens jouw vakantie uit logeren te sturen bij familie of vrienden. Ook hier geldt, dat het heel belangrijk is om duidelijke afspraken te maken over zaken als uitlopen, dierenartsbezoek en dergelijke.

En denk niet te gauw dat je lieve ouders of je jongere zusje wel goed voor je konijnen zullen zorgen omdat ze immers ook altijd zo goed zijn voor hun eigen honden, want konijnen zijn echt heel aparte dieren! Het kan dan ook geen kwaad om bijvoorbeeld het gratis e-book van De Groene Os te downloaden en aan de oppassers te geven of de informatieve pagina's van de Stichting Konijnenbelangen voor ze uit te printen.

In geval van vakantiestress voor het konijn

In alle gevallen geldt, dat voor je konijnen een paar weken lang alles wat anders zal gaan dan ze gewend zijn. Soms reageren konijnen daarop met stress en kunnen ze daardoor lichamelijke klachten krijgen. Je kunt ze hierin ondersteunen met een fytotherapeutische rustgevende tinctuur of met een op maat gemixte bloesemremedie.

Op deze manier gaat het goed komen! Fijne vakantie gewenst!
